

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต
ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
THE CAUSAL FACTORS TO RESULT IN ENGLISH BEHAVIOR STUDY
FOR ENGLISH PROFICIENTCY EXAM (SWU-SET)
OF UNDERGRADUATE STUDENTS SRINAKARINWIROT UNIVERSITY

ยุภาวดี โคษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต
ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปฏิญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE CAUSAL FACTORS TO RESULT IN ENGLISH BEHAVIOR STUDY
FOR ENGLISH PROFICIENTCY EXAM (SWU-SET)
OF UNDERGRADUATE STUDENTS SRINAKARINWIROT UNIVERSITY

YUPAWADEE KOSA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Master of Education (Higher Education Management))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต
ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ของ
ยุภาวดี โคษา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์)	(รองศาสตราจารย์ ดร.ทงวิทย์ เจริญกิจฉนลาม)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ ไปนะทอง)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้วิจัย	ยุภาวดี โคษา
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. วรสรณ์ เนตรทิพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุพล ยงศร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมในการเรียน แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 111 คน ซึ่งได้มาโดยการโดยวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.958 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่สอบผ่านโดยมี 1) แรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) ที่ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นิสิตที่สอบผ่านโดยมีเจตคติต่อการเรียน (ATT) ที่ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นิสิตที่สอบผ่านโดยมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) กับเจตคติต่อการเรียน (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นิสิตที่สอบผ่านโดยมีแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) เจตคติต่อการเรียน (ATT) และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) ได้ร้อยละ 67

คำสำคัญ : พฤติกรรม, การเรียนรู้, อุดมศึกษา

Title	THE CAUSAL FACTORS TO RESULT IN ENGLISH BEHAVIOR STUDY FOR ENGLISH PROFICIENTCY EXAM (SWU-SET) OF UNDERGRADUATE STUDENTS SRINAKARINWIROT UNIVERSITY
Author	YUPAWADEE KOSA
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Dr. Worasorn Netthip
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Chatupol Yongsorn

The purpose of this research was to study the causal factors of English language learning behaviors of undergraduate students who passed SWU-SET at Srinakharinwirot University. This research is composed of four aspects: Learning Environment (ENVI), Motivation for Study (MOTIV), Attitudes toward Learning (ATT), and Learning Behavior (ENGBEH). The sample consisted of 111 undergraduate students who passed SWU-SET, second, third, and fourth-year students in 2022, were obtained by using a purposive random sampling method. The questionnaire used a Likert scale with a five-point scale, with reliable value of 0.958. The analysis data of mean, percentage, and standard deviation were by Path Analysis. The results of this research showed that the students who passed the exam: (1) Motivation for Study (MOTIV) that affects learning behavior (ENGBEH) with a coefficient of influence equal to .59 and a statistical significance of .05; (2) students passed the test with Attitudes Toward Learning (ATT) directly affecting learning behavior (ENGBEH), a coefficient of influence equal to .14 with a statistical significance of .05 and an indirect effect through Motivation for Study (MOTIV), with a coefficient of influence equal to .32 and a statistical significance of .05 level; and (3) students who passed the Learning Environment (ENVI) had an effect on learning behavior (ENGBEH), a coefficient equal to .25, with a statistical significance of .05, indirectly motivated to learn (MOTIV) and attitudes towards learning (ATT) with a coefficient of influence equal to .27 with a statistical significance of .05; and (4) students who passed the test with Motivation for Study (MOTIV), Attitude towards Learning (ATT), and Learning Environment (ENVI) were able to jointly predict learning behavior (ENGBEH) at 67%.

Keyword : Behavior, Learning, Higher Education

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนวคิด ข้อเสนอแนะ อีกทั้งสละเวลาเพื่อตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ จาก อาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร อาจารย์ที่ปรึกษารอง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร อาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา เจริญสุข และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์ กรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวิทย์ เจริญกิจธนลาภ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร และอาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์ คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมษย์ หนักหลัง อาจารย์ ดร.ธรรมนุญ สะเทือนไพโร อาจารย์ ดร.อภาพรรษ์ เรืองกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาการอุดมศึกษาบริหารการศึกษ การวัดและประเมินผลที่ ประสิทธิ์ประสามวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ขอขอบคุณรุ่นพี่ปริญญาเอกและเพื่อนนิสิตปริญญาโทที่ช่วยให้คำปรึกษา เพื่อนร่วมงาน ข้อเสนอแนะ กำลังใจและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านต่างๆ

ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับบิดา มารดา และครอบครัว ที่ได้อบรมสั่งสอน สนับสนุนในการศึกษา เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คุณค่าของปริญญาานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และบุคคลที่เคารพรักทุกท่าน

ยุภาวดี โคษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานการวิจัย	8
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. แนวคิดและความรู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา	11
2. ตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอบผ่านสมมติภาพทาง ภาษาอังกฤษ.....	16
3. การจัดสอบสมมติภาพทางภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	25
4. ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	27
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
สรุปผลการวิจัย	60
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้เขียน.....	104

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นรายปัจจัยเชิงสาเหตุสาเหตุของ พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาพรวม.....	45
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้	46
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน แรงจูงใจในการเรียน	48
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน เจตคติต่อการเรียน	52
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	54
ตาราง 7 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพล ทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลโดยรวม (Total Effect) จากแบบจำลองสมการปรับแก้ (n= 111)	58

สารบัญรูปภาพ

หน้า

No table of figures entries found.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี การประกอบธุรกิจมีการแข่งขันกันสูง การสื่อสารจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลประกอบการธุรกิจมีความเติบโตอย่างกว้างขวางที่ไร้พรมแดน และยังเป็นการเปิดโลกทัศน์เพื่อต่อยอดธุรกิจต่างๆ สำหรับการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ไร้ขีดจำกัด มีการเรียนรู้วัฒนธรรม ศิลปะ ของนานาชาติอารยะประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (เขียนชานาจ เตือนใจ และคงกล้า อูราชนก, 2019; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การจัดการศึกษาปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิต การพัฒนากำลังคน โดยมุ่งเน้นการจัดการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 (ปิยพงษ์ พรหมนทร์, 2558) เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศซึ่งทักษะสำคัญที่จำเป็นทักษะ 8Cs ข้อ 5 ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) เพื่อให้เด็กนำทักษะการสื่อสาร การพูด อ่าน เขียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน (นิลบล รูปหมอก, 2561)

นอกจากนี้นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับด้านการศึกษาและการเรียนรู้ ยังมีการเน้นให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงนโยบายระบบการศึกษาโดยใช้ไทยแลนด์ 4.0 (บุญครอง ดารุณี, 2018 และกระทรวงศึกษาธิการ, 2566) เพื่อให้ประเทศมีการพัฒนา องค์กรต่างๆ มีทรัพยากรบุคคลที่สามารถสร้างสรรค์ผลิตนวัตกรรมหรือพัฒนางานวิจัย ต่างๆ ให้มีความทันสมัย ก้าวหน้าทันเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จะเป็นแรงผลักดันหรือขับเคลื่อนให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (Dangthongdee, 2017)

เพื่อให้มีการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ จะเห็นได้ว่าถ้าหากประเทศให้ความสำคัญ การศึกษาทุกระดับไม่ว่าจะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือว่าการศึกษา ระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงการศึกษาทุกช่วงวัย จะเป็นตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศชาติได้ อดี โดยการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเป็นการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นก่อนไปประกอบอาชีพ ภาษาอังกฤษจึงเป็นรายวิชาที่มีความสำคัญบรรจุในหลักสูตรที่เป็นรายวิชาพื้นฐานที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องให้นิสิต นักศึกษาได้เรียน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้าประเทศมี

รากฐานที่มั่นคง มีพื้นฐานด้านสังคม การศึกษา เศรษฐกิจที่ดีการที่จะก้าวไปข้างหน้าให้มีการพัฒนาที่เข้มแข็งก็เห็นจะเป็นไปไม่ยาก ดังเห็นได้จากพันธกิจของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ที่ส่งเสริม สนับสนุนและกำกับดูแลการอุดมศึกษาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหารจัดการ ให้มีการพัฒนา กำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และให้ดำเนินการวิจัยและสร้างสรรค์ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสหวิทยาการ (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม, 2566)

การจะพัฒนากำลังคนต้องพัฒนาหลายด้าน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีการยกระดับการพัฒนาประเทศเกี่ยวกับองค์ความรู้ตาม นโยบายยกระดับ มาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากล และก้าวทันโลก และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาจึงต้องไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี คุณภาพของบัณฑิต ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: H.Ed. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตกรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา: เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา) ข้อ 1 ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่

มีความพร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (Working Knowledge) โดยนิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดีอาจจะประกอบด้วยนิสิตที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนให้นิสิต อ่างถึง (แอสติน Astin A. W, 1968: 26) รวมถึงการที่นิสิตมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อาจส่งผลให้นิสิตประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเมื่อมีความสำเร็จในด้านการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว นิสิตสามารถนำองค์ความรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษไปดำเนินชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและเป็นผู้มีความเป็นผู้มีความรู้และใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดการเรียนรู้ด้านภาษาของวิลคินส์ (ระวีวรรณ ศรีคร่ำครัน, 2539; Wilkins, 1974; รสนิพนธ์ ปิ่นแก้ว, 2559)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พัฒนาจาก โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง และวิทยาลัยวิชาการศึกษา โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง สถาปนาพุทธศักราช 2492 วิทยาลัยวิชาการศึกษา พุทธศักราช 2496 และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความหมายว่า มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้และวิจัยบนฐานการศึกษา คุณธรรม และการรับใช้สังคม มุ่งสร้างสรรคณ์วัตกรรมสู่สากล ประชญา คือ การศึกษาคือความเจริญงอกงาม Education is Growth พันธกิจของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) ผลิตและพัฒนาบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรมให้แก่สังคม โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ 2) สร้างสรรค้งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ มีประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อสังคม ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ 3) บริการวิชาการที่มีคุณภาพ จิตสำนึกและรับผิดชอบต่อสังคม 4) ศึกษา วิเคราะห์ และทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ 5) พัฒนาระบบบริหารที่มีคุณภาพและธรรมาภิบาล :ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดอัตลักษณ์นิสิต มศว มี 9 ประการ คือ 1) ใฝ่รู้ตลอดชีวิต 2) คิดเป็น 3) หนักเอาเบาสู้ 4) รู้กาลเทศะ 5) เปี่ยมจิตสำนึกสาธารณะ 6) มีทักษะสื่อสาร 7) อ่อนน้อมถ่อมตน 8) งามด้วยบุคลิก 9) พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์ ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้พัฒนาให้มีความเป็นเลิศด้านการเรียนรู้ โดยในปีการศึกษา 2564 มีการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมทั้งด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ รวมมีหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด 187 หลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 89 หลักสูตร และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 98 หลักสูตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2564: ออนไลน์)

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดให้เป็นรายวิชาพื้นฐานนิสิตทุกคนต้องเรียน จำนวน 6 หน่วยกิต ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 3) ที่มีวัตถุประสงค์มุ่งให้การผลิตบัณฑิตมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล ให้การผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษาอยู่บนฐานความเชื่อว่าการกำลังคนที่มีคุณภาพต้องเป็นบุคคลที่มีจิตสำนึก ของความเป็นพลเมืองดีที่สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคม และมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองบนฐาน ภูมิปัญญาไทย ภายใต้กรอบศีลธรรมจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและทัดเทียม มาตรฐานสากล ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับส่งเสริมกระบวนการผลิตบัณฑิตที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่มีการสื่อสารแบบไร้พรมแดน มีศักยภาพในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามกรอบมาตรฐานและจรรยาบรรณที่กำหนด สามารถสร้างสรรค์งานที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล โดยมหาวิทยาลัยได้ยกมาตรฐานภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้เป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก รองรับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตามนโยบายประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้ 1) ให้นิสิตระดับปริญญาตรีทุกคน เข้ารับการทดสอบวัดระดับสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย (SWU-SET) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาผลการสอบ ผ่าน คือ ระดับ B2 = 78-100 , B1 = 50-77 , A2 = 22-49 , A1 = 0-21 สำหรับนิสิตที่มีผลการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEFL หรือ IELTS ที่มีค่าคะแนน TOEFL แบบ IBT 65 คะแนน , TOEFL แบบ CBT 183 คะแนนขึ้นไป , TOEFL แบบ IPT 550 คะแนนขึ้นไป , IELTS ระดับ 5.5 ขึ้นไป , TOEIC 750 คะแนนขึ้นไป สามารถใช้ยื่นเพื่อยกเว้นในการสอบได้ 2) ในกรณีที่นิสิตได้ค่าคะแนนน้อยกว่าระดับ B2 นิสิตต้องเข้ารับการทดสอบอีกครั้งในชั้นปีที่ 3 โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาผลการสอบดังนี้ ครั้งที่ 1 (ชั้นปีที่ 1) ครั้งที่ 2 (ชั้นปีที่ 3) B1 มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นกว่าครั้งที่ 1 ไม่น้อยกว่า 10% A2 มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นกว่าครั้งที่ 1 ไม่น้อยกว่า 30% A1 มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นกว่าครั้งที่ 1 ไม่น้อยกว่า 50% ทั้งนี้ หากค่าคะแนนไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละที่กำหนดสามารถเปลี่ยนระดับให้สูงขึ้น 1

ระดับ ถือว่าได้ผลการพิจารณาว่า ผ่าน 3) ในกรณีที่สอบสองครั้งแล้วไม่ผ่านตามเกณฑ์ นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และต้องสอบรายวิชาที่ลงทะเบียนให้ผ่านก่อนจบการศึกษา โดยเริ่มใช้กับ นิสิตรหัส 61 เป็นต้นไป (ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ออนไลน์) ในปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการจัดสอบเพื่อวัดความรู้ภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ที่เป็นการวัดทักษะสี่สารตามอัตลักษณ์ นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีการจัดสอบให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคณะทุกสาขาวิชา ซึ่งการจัดสอบจะประเมินผลความรู้ใน 5 ด้าน คือ 1) การฟัง (Listening) 2) การอ่าน (Reading) 3) คำ (Vocabulary) 4) การใช้ (Usage) 5) แกรมม่า (Structure) จำนวน 5,325 คน และมีผลการสอบแบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้ 1) ระดับ B2 จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97 2) ระดับ B1 จำนวน 2,537 คน คิดเป็นร้อยละ 47.64 3) ระดับ A2 จำนวน 2,324 คน คิดเป็นร้อยละ 43.64 และ 4) ระดับ A1 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81

จากผลการสอบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นิสิตมีผลสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สอบผ่านระดับ B2 จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97 ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการยกระดับภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา อาจจะเป็นเพราะพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต ซึ่งมีปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน (สุวรรณมณี Siwaporn Suvarnamani ศิวพร, 2017) (เลาะเด กุสุมา, 2021) แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน อ้างถึง (แอสติน Astin A. W, 1968: 26) ส่งผลให้การสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการยกระดับภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อที่จะหาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้นิสิตสอบผ่านการวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานการยกระดับภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการหาแนวทางในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานการยกระดับภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของมหาวิทยาลัยในลำดับต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาระดับของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการศึกษาระดับของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในครั้งนี้แล้วผู้บริหาร คณาจารย์หรือบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะสามารถนำข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวไปใช้ในการ รวมทั้ง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในด้านการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากผลการวิจัยการศึกษาครั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน การเขียนและการฟัง ของนิสิตให้มีความพร้อมในการสอบวัดสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แล้วผู้บริหาร คณาจารย์หรือบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะสามารถนำข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวไปใช้ในการ โดยมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการศึกษาที่ค้นพบว่าตัวแปรที่ประกอบไปด้วยการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อผลักดันตามตัวแปรที่ค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน การเขียนและการฟัง ของนิสิตให้มีความพร้อมในการสอบวัดสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นการยกมาตรฐานภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 89 หลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2565 ที่มีการสอบผ่าน (SWU-SET) ในระดับ B2 จำนวนทั้งสิ้น 770 คน โดยมีการจัดการเรียนสอนที่ประสานมิตร และองครักษ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2565 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่สอบผ่าน สมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ระดับ B2 จำนวน 111 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) คือ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้
2. ตัวแปรภายใน (Endogenous Variable) แบ่งเป็นดังนี้
 - 2.1 แรงจูงใจในการเรียน
 - 2.2 เจตคติต่อการเรียน
 - 2.3 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอบผ่านสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ระดับ B2 หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2565 ที่สอบผ่านสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ระดับ B2 โดยมีคะแนนระหว่าง 78 คะแนนขึ้นไป
2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบผู้เรียน เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีใหม่ในการสืบค้น ตำรา หนังสือเรียนและทรัพยากรห้องสมุด ที่ก่อให้เกิดความรู้ อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน และเพื่อนร่วมห้องเรียน บรรยากาศในห้องเรียน และครอบครัว
3. แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง ความปรารถนาของผู้เรียนที่ต้องการหาความรู้ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้เดิม โดยมีความตั้งใจในการเรียนรู้และมีความพยายามเพื่อให้บรรลุตามความประสงค์ที่แน่นอน และเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ผ่านอุปสรรคต่างๆ ได้
4. เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษว่ามีความน่าสนใจ ผู้เรียนเห็นว่าเป็นวิชาที่เข้าสังคมโลกได้ ด้วยการแสดงพฤติกรรมในการกล้าแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีแนวความคิดในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้
5. พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมด้านการเรียนรู้ผ่านการฝึกฝน ด้วยการใช้ทักษะการพูด การเขียน การอ่าน โดยมีการสอบถามจากเจ้าของภาษา อาจารย์ผู้สอน สื่อ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในหรือนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง และเกิดทักษะ รวมไปถึงมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพได้

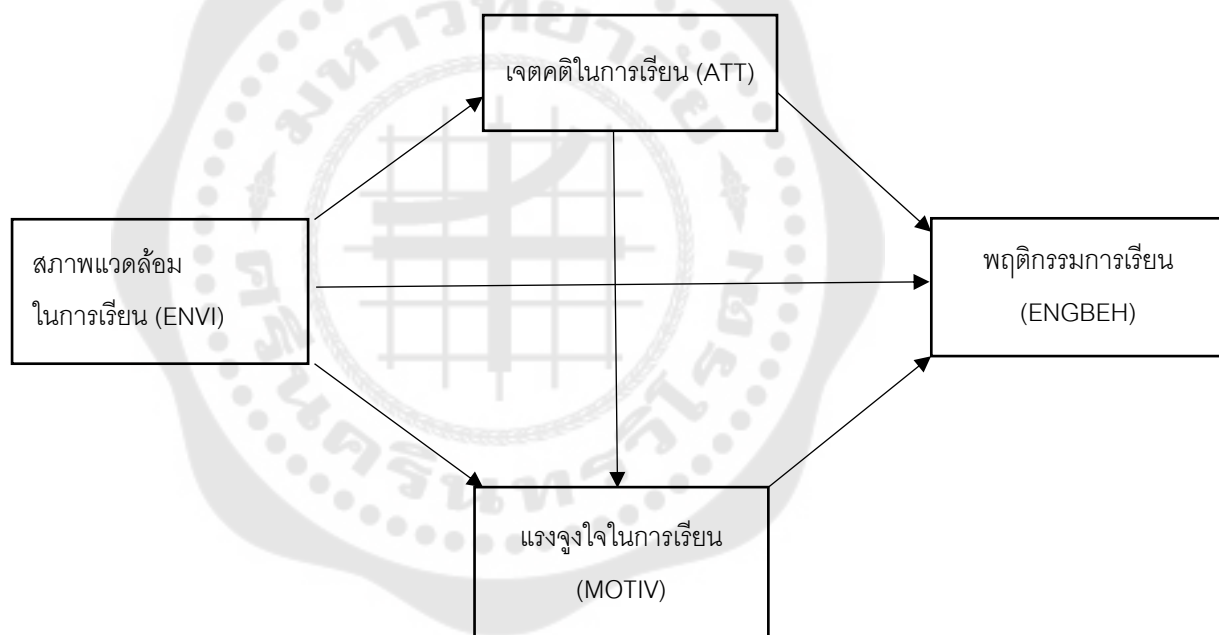
สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่แรงจูงใจในการเรียน ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนสามารถสอบผ่านการสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ
2. นิสิตที่มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนโดยส่งผลทางอ้อมผ่านเจตคติในการเรียน และแรงจูงใจในการเรียนสามารถสอบผ่านการสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ
3. นิสิตที่มีเจตคติในการเรียนส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน โดยส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียนกับเจตคติสามารถสอบผ่านการสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ
4. นิสิตที่มีแรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมของนักวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตัวแปรต่างๆ พบว่ารูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและผลระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณจากแนวความคิดเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพล ของ Sewell Wright เกิดขึ้น ค.ศ. 1934 จากความพยายาม ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (causal relationship) เพื่อวิเคราะห์ว่าตัวแปรซึ่งเป็นเหตุส่งอิทธิพล (effects) ไปที่ตัวแปรซึ่งเป็นผลในลักษณะใด และเสนอแผนภาพแสดงอิทธิพล (path diagram) พร้อมกับทฤษฎีสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Theory of path coefficients) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ (จิตพิสูทธิ์ จันตะคุต, 2553) โดยจัดห้องเรียนให้มีสื่อเทคโนโลยีที่เป็นอุปกรณ์ที่มีความพร้อมและทันสมัย (กิตติพงษ์ เกตุ., 2557) แรงจูงใจในการเรียนรู้ (Spat et al., 2005) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวใ้สนการเรียนภาษา และแรงจูงใจในการเรียนยังเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง (Assavanadda & Tangkiengsirisin, 2018 ; Choomthong & Chaichompoo, 2015 ; Kitjaroonchai & Kitjaroonchai, 2012; Nuchnoi, 2008; Oranpattanachai, 2013) ปิยนุช ชูตมเกียรติสกุล (2559) และNing (2015) ที่ศึกษาระดับของแรงจูงใจและพบว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง และในการจัดการเรียนการสอน ครูควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อ้างถึงใน วิสุทธิ์ ปานะกุล และคณะ, 2554)

(Cambridge Dictionary, 2020) ที่เห็นว่าความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคล หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นการแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตัวบุคคลที่ประเมินต่อ สถานการณ์ สิ่งแวดล้อม บุคคล หรือสิ่งของต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง (Montano & Kasprzyk, 2008) โดยภาพรวมแล้ว ทศนคติหมายถึงความคิดหรือแนวคิดของบุคคล ที่ใช้ความรู้สึกของตน เพื่อตัดสินวัตถุหรือบุคคล ที่อยู่โดยรอบ เจตคติต่อการเรียนจึงอาจจะเป็นตัวแปรส่งอิทธิพลใน ลักษณะทางตรงหรือตัวแปรส่งผลทางอ้อมตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์อิทธิพลต่อพฤติกรรมกรเรียน ในการสอบผ่านผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี (นงลักษณ์ วิรัชชัย ,2533: 40) สามารถ นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ

ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและความรู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา
 - 1.1 ความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา
 - 1.2 แนวคิดทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์
 - 1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุ
2. ตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอบผ่านสมิททิภาพทางภาษาอังกฤษ
 - 2.1 สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้
 - 2.2 แรงจูงใจในการเรียน
 - 2.3 เจตคติต่อการเรียนรู้
3. การจัดสอบสมิททิภาพทางภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและความรู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา

1.1 ความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษานั้น วิชาภาษาอังกฤษยังคงเป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาในทุกๆ คณะและสาขาวิชา โดยวิชาภาษาอังกฤษอาจถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหรือวิชาพื้นฐาน หรือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก (Major) สำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ในลักษณะของหลักสูตรวิชาชีพ เช่น สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ในคณะครุศาสตร์ และหลักสูตรวิชาชีพทั้งวิชาการ เช่นสาขาภาษาอังกฤษ ในคณะอักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์หรือศิลปศาสตร์ (ไพฑูริย์ ลินลาร์ตน์. 2557:33) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2555) ยังเล็งเห็นถึงการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางภาษาที่ดีเลิศและต้องการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน จึงได้อนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรและสาขาวิชาต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ (English programs) ในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย อ้างถึง (อาทิตย์ อินตะแก้ว. 2560: 46) ภายใต้การนโยบายและแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอีกด้วย นอกจากนี้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 (ราชกิจจานุเบกษา. 2558ก : 5) ได้ให้ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง เป็นหมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก ส่วนเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 (ราชกิจจานุเบกษา.2565ข : 15) ได้ให้ความหมายหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้พร้อมสำหรับโลกในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้เป็นบุคคลผู้ใฝ่รู้และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 อย่างครบถ้วน เป็นผู้ตระหนักรู้ถึงการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา เป็นผู้ที่สามารถสร้างโอกาสและคุณค่าให้ตนเองและสังคม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก เป็นบุคคลที่ดำรงตนเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีจริยธรรมและยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษาชาติกำเนิดร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่จัดอยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่จัดให้มีการเรียนการสอนเป็นวิชาพื้นฐานทุกสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นการผลิตบัณฑิตให้มีความสำคัญเพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความพร้อมรู้เท่าทันโลก มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหา สร้างโอกาสและคุณค่าให้ตนเองและสังคม ด้วยความรู้ความสามารถของตนเอง

1.2 แนวคิด ทฤษฎีและความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะการแสดงออกนั้นจะเป็นภายในหรือภายนอก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554; สมโภชน์ เขียมสุภาวิชิต 2556) ซึ่งในเชิงจิตวิทยา ได้แบ่งพฤติกรรมเป็นสองประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้ด้วยตาเปล่า เช่น การเดิน การอ่าน การนอน ฯลฯ หรืออาจต้องใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการรับรู้ เช่น ความดันเลือด คลื่นสมอง การเต้นของชีพจร และประเภทที่สอง พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) หรือ กระบวนการทางจิต (Mental process) เป็นการกระทำที่เราไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า เช่น การคิด การฝัน ซึ่งอาจต้องใช้เครื่องมือเทคโนโลยีมาช่วยในการรับรู้ เช่น เครื่องมือจับโกหก เครื่องมือวัดการหายใจ (ซากุล สินไชย, 2555) แต่เนื่องด้วยศาสตร์ทางด้านสังคมวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ จะสามารถอธิบาย พฤติกรรมของมนุษย์โดยอาศัยฐานความรู้ที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ใช้ข้อเท็จจริง (Fact) ทางสังคม เป็นข้อมูลในการศึกษาประเด็นในสังคม แล้วอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในมิติที่สอดคล้องกับความ เป็นจริงและบริบทให้มากที่สุด (วรณี แกมเกตุ, 2555) จึงทำให้ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่มาจากการสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์มาศึกษาข้อเท็จจริงในเชิงสาเหตุ นอกจากนี้ Bandura (1986) ซึ่งเป็นหนึ่งในนักจิตวิทยาที่มีแนวคิดเชิงพฤติกรรมนิยม และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Cognitive Learning Theory) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมจะเป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม โดยผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อกันและกันซึ่งสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมคือการแสดงออกทางความคิดหรือทางกาย เพื่อตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว โดยมีการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเพื่อให้มีการแสดงออกด้วยการวาจา เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ในสิ่งที่มนุษย์ได้สื่อออกไป แต่การแสดงออกทางความคิดเราไม่สามารถจับต้องได้หรือรับรู้ได้เพียงการแสดงออกเท่านั้น หากผู้แสดงพฤติกรรมไม่ได้แสดงออกมา

1.2.1 พฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียน (Learning Behavior) เป็นการแสดงออกถึงการใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในวิชาต่างๆ จากการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน โดยมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนดังประเด็นดัง เช่น สุพัตรา ผลรัตน์ ไพบูลย์ (2550, น 10-11) พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การแสดงการกระทำหรือการแสดงออกถึง

ความเข้าใจในการเรียนของผู้เรียนในขณะที่เรียนทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน รวมถึงการกระทำที่ทั้งผู้เรียนเองและคนอื่นไม่สามารถสังเกต หรือมองเห็นการกระทำในขณะที่เรียนได้ และทรงศรีกันทะ (2551, น 12) กล่าวว่าพฤติกรรมการเรียน คือพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยวิธีการในการเรียน การปฏิบัติตน การรู้จักใช้เวลาในการเรียนซึ่งพฤติกรรมการเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้นประกอบไปด้วยลักษณะของนักเรียน ลักษณะสิ่งที่เรียนรู้ วิธีการเรียนรู้และแรงจูงใจใในการเรียนของนักเรียน ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนตามความมุ่งหวังที่นี้ก็ขึ้นอยู่กับนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งฉวีวรรณ มาลี (2552, น 40) กล่าวว่าพฤติกรรมการเรียน คือ การกระทำหรือการแสดงออกของผู้เรียนในขณะที่เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงการกระทำที่ทั้งผู้เรียนเองและคนอื่นไม่สามารถสังเกต หรือมองเห็นการกระทำในขณะที่เรียนนั้นได้ ดังนั้นพฤติกรรมใ้เรียนรู้ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติตนของผู้เรียนในลักษณะใดก็ตามที่เป็นไปเพื่อการเรียนรู้ โดยครอบคลุมทั้งการเรียนรู้จากรายวิชาต่างในห้องเรียน และการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในโลกกว้าง อาทิ จากการอ่านหนังสือ การเรียนรู้ผ่าน E-learning การใช้แอปพลิเคชัน (Application) การเรียนผ่านยูทูป (YouTube) และการศึกษาตามอัธยาศัยต่างๆ ที่ยุคสมัย ปัจจุบันมีช่องทางเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2551) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า โลกแห่งการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดนเช่นในปัจจุบัน ได้บีบคั้นยุคนี้ให้เข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ซึ่งหากบุคคล สังคม หรือสถาบันการศึกษาสามารถปรับตัวให้สอดคล้องและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ ก็จะสามารถนำพาตนเองสู่ความสำเร็จได้อย่างยั่งยืนซึ่งสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน คือการกระทำหรือการแสดงออกเมื่ออยู่ในห้องเรียน และนอกห้องเรียนในการเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้ โดยการแสดงพฤติกรรมออกมาจะเป็นการที่ผู้เ็นสามารถสังเกตได้หรือไม่สามารถสังเกตเห็นได้เช่นกัน เนื่องจากขึ้นอยู่กับผู้เรียนที่จะแสดงออกมาในตอนทีศึกษาเล่าเรียนในขณะที่เรียนนั่นเอง

1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุ

แนวคิดในเรื่องความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล (Causation) เป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญเป็นอันมากต่อนักวิจัย บ่อยครั้งที่นักวิจัยจะต้องใช้แนวคิดดังกล่าวในการอธิบายเรื่องทีตนกำลังทำการศึกษาว่า ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือเป็นเพียงความสัมพันธ์หลอกๆ (Spurious correlation) เท่านั้น ในการวิจัยเชิงทดลองนักวิจัยจะดำเนินการกับตัวแปรต่างๆ ที่สนใจแล้วสังเกตผลที่เกิดขึ้นและเพื่อให้แน่ใจว่าผลที่เกิดขึ้นนั้นเนื่องมาจากตัวแปรต่างๆ ที่นักวิจัยจัดทำขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องทำการควบคุมตัวแปรอื่นๆ ที่อาจเข้ามาเกี่ยวข้องให้มาก

ที่สุด การวิจัยเชิงทดลองนี้อาศัยความรอบรู้ทางทฤษฎีของผู้วิจัยในการคัดเลือกหรือกำหนดตัวแปรที่จะทำการศึกษาและพิจารณาเห็นว่าตัวแปรใดบ้างที่ควรทำการควบคุม วิธีการควบคุมตัวแปรส่วนมากนิยมใช้วิธีการสุ่ม แต่ถ้าเมื่อใดก็ตามที่วิธีการสุ่มไม่ได้ผลก็อาจต้องใช้เทคนิควิธีทางสถิติมาช่วยในการควบคุมอิทธิพลตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ได้แก่การใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเป็นต้น ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถานการณ์การวิจัยมีลักษณะซับซ้อนมาก ซึ่งจะทำให้เกิดความคลุมเครือต่อผู้วิจัยในการเลือกจัดกระทำกับตัวแปรหรือการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนต่างๆ แม้ด้วยวิธีการสุ่มก็อาจยังก่อให้เกิดปัญหาได้ซึ่งย่อมส่งผลต่อการแปลความหมายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงได้เกิดความต้องการที่จะพัฒนาเทคนิควิธีทางสถิติที่จะอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุได้มากขึ้น

วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่เรียกว่าวิธีแบบจำลองโครงสร้าง (Structural Equation Modeling) หรือวิธีแบบจำลองเชิงสาเหตุและผล (Causal Modeling) เป็นวิธีที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของทฤษฎีที่ความซับซ้อนให้เป็นไปได้มากขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากการวิจัยที่ไม่ใช่การวิจัยเชิงทดลอง เนื้อหาทฤษฎีจึงเป็นสิ่งที่มีความเป็นอันมากต่อการสร้างแบบจำลองเชิงสาเหตุและผล ทฤษฎีจะช่วยให้นักวิจัยมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการออกแบบจำลองเชิงสาเหตุและผลดังกล่าว ดังนั้น วิธีการเช่นนี้จึงเป็นทั้งการตรวจสอบทฤษฎีและเป็นการสร้างทฤษฎีไปพร้อมกัน วิธีการออกแบบการวิเคราะห์แบบจำลองเชิงสาเหตุและผลวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจคือ วิธีการที่เรียกว่าการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) วิธีการนี้ในประเทศไทยมีการเรียกชื่อแตกต่างกันไปหลายชื่อด้วยกัน ได้แก่การวิเคราะห์อิทธิพล การวิเคราะห์เส้นโยง การวิเคราะห์เส้นทาง การวิเคราะห์วิถีที่นึ่งลักษณะ วิรัชชัย (2542: 177-179) ได้กล่าวถึงประวัติของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุไว้ดังนี้ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเป็นผลงานของซีเวล ไรท์ (Sewell Wright) ซึ่งเป็นนักชีวมิติเมื่อปี ค.ศ. 1918 งานวิจัยของไรท์เรื่องแรกเป็นการสร้างโมเดลและประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดลเกี่ยวกับส่วนประกอบของการวัดกระดูก วิธีการที่ใช้คล้ายคลึงกับหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบในปัจจุบันเพราะการประมาณค่าพารามิเตอร์ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรจะได้จากอิทธิพลทางตรงในโมเดลที่สร้างขึ้น ค.ศ. 1921 ไรท์เขียนบทความเชิงวิธีการแสดงความเกี่ยวข้องของระหว่างสหสัมพันธ์และความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและใน ค.ศ. 1934 เขาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์อิทธิพล ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ส่วนแรกคือ โมเดลแสดงอิทธิพล ส่วนที่สองคือ การสร้างสมการโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนร่วมกับพารามิเตอร์ในโมเดลแสดงอิทธิพล ส่วนที่สาม เป็นการวิเคราะห์แยกอิทธิพลรวม ระหว่างตัวแปรออกเป็นอิทธิพลทางตรงและ

อิทธิพลทางอ้อม ผลงานของไรท์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยทางพันธุศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1925 เขา ประยุกต์แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลในการวิจัยเกี่ยวกับราคาข้าวโพดและสุกร ซึ่งนับเป็นการ ประยุกต์วิธีการทางสถิติกับทางเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่านักสถิติ นักเศรษฐศาสตร์และ นักสังคมวิทยาไม่ได้ให้ความสนใจกับวิธีการของไรท์ อย่างไรก็ตามเฮสเลอร์ (A. Haller), ดี อาร์ เฮียร์ (D. R. Heies) จึงได้เริ่มสร้างโมเดลแสดงอิทธิพลที่มีตัวแปรในโมเดลเป็นตัวแปรแฝงและเริ่ม ประยุกต์การวิเคราะห์อิทธิพล เพื่อแยกอิทธิพลของตัวแปรแฝงจากความคลาดเคลื่อนในการวัด ใน ประเทศไทยงานวิจัยเรื่องแรกที่มีการวิเคราะห์อิทธิพลคือ การวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ เรื่องโครงการวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพของการประถมศึกษา ซึ่ง รับผิดชอบโดย ดร. อารุง จันทวานิชและคณะ โครงการวิจัยนี้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2520 มี การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษา 399 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง 11,432 คน นับจากนั้นการวิเคราะห์อิทธิพลเริ่มเป็นที่รู้จักในหมู่นักวิจัยและมีการใช้ การวิเคราะห์อิทธิพลในการวิเคราะห์ข้อมูลมากขึ้นการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมา ใช้ในประเทศไทยเป็นการใช้โดยอิสระ นักวิจัยแต่ละคนต่างก็บัญญัติศัพท์ภาษาไทยใช้ เพราะยังไม่มี ศัพท์บัญญัติเฉพาะเป็นผลให้มีชื่อวิธีการวิเคราะห์อิทธิพลในภาษาไทยหลากหลาย เช่น การ วิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล การวิเคราะห์เส้นทาง การวิเคราะห์เส้นทางหรือใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Path analysis

1.3.1 ความหมายการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ไรท์ (Wright, 1934: 193) ได้ให้ความหมายของเทคนิควิธีการวิเคราะห์เส้นทาง เป็น วิธีการผสมผสานข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งสามารถวัดได้จากค่าสหสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งได้ จากความรู้ตามทฤษฎีเชิงสาเหตุและผลเพื่อการอธิบายในเชิงสถิติ ลัคิมและโคเฮท์ (Kim; & Kohout, 1975: 6) ให้ความหมายว่าเป็นวิธีการแยกส่วนและ ดีความ ความสัมพันธ์เส้นตรง ระหว่างตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยกำหนดว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรจะต้องเป็น ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลและเป็นความสัมพันธ์แบบปิด (Closed system) อีกทั้งเพดฮา เซอร์ (Pedhauzer, 1982: 580) กล่าวว่า เป็นวิธีการศึกษาผลทางตรงและผล ทางอ้อมของตัวแปร ต่างๆ ที่ตั้งสมมติฐานไว้ว่าเป็นสาเหตุของผลนั้น แต่วิธีการนี้ มิใช่วิธีการในการ ค้นหาสาเหตุหาก เป็นวิธีการหนึ่งของการสร้างแบบจำลองเชิงสาเหตุและผลโดยที่นักวิจัยอาศัย พื้นฐานความรู้และ ข้อกำหนดตามทฤษฎีที่มีอยู่ในการดำเนินการ นอกจากนี้ยังลักษณะ วิรัชชัย (2533: 40) ใ้ ความหมายว่า เป็นการประยุกต์การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ และผลระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณตามพื้นฐานความรู้ทางทฤษฎีให้ทราบว่าตัวแปรซึ่งเป็นเหตุมีอิทธิพล

ต่อตัวแปรซึ่งเป็นผลในลักษณะใด อิทธิพลแต่ละ ประเภทมีปริมาณและทิศทางอย่างไรและเพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบทฤษฎีว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิง เหตุและผล จากปรากฏการณ์จริงสอดคล้องหรือขัดแย้งกับความสัมพันธ์ตามทฤษฎี และสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2545: 163) กล่าวเกี่ยวกับการวิเคราะห์เส้นทาง (ความสัมพันธ์) ว่าเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวที่มีชื่อเรียกภาษาอังกฤษว่า Path analysis คำว่า Path หมายถึง เส้นทาง ซึ่งในที่นี้ คือ เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของผู้วิจัย ส่วนคำว่า Analysis แปลว่าการวิเคราะห์ รวมทั้งจินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2536: 3) อธิบายว่า เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางว่าเป็นวิธีการ วิเคราะห์ทางสถิติอย่างหนึ่งที่สำคัญการประยุกต์วิธีวิเคราะห์การถดถอยมาอธิบายความสัมพันธ์ของ ตัวแปรอิสระหลายๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมตลอดจน สามารถอธิบายทิศทางและปริมาณความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยมีลูกศรชี้ให้เห็นแบบจำลอง ของความสัมพันธ์ได้ การอธิบายความสัมพันธ์นี้ อาศัยพื้นฐานความรู้ในปรากฏการณ์และพื้นฐานความรู้ตามทฤษฎีที่อธิบายในเชิงเหตุและผลเป็นสำคัญ วิธีวิเคราะห์นี้จึงสามารถนำไปใช้ในการ ตรวจสอบหรือคัดเลือกหรือสร้างทฤษฎีด้วย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุ คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรที่เป็นค่าอิทธิพลในการวิเคราะห์เส้นทาง โดยอาศัยวิธีการประยุกต์มาจากวิธีวิเคราะห์ถดถอยมาช่วยอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ โดยมีลูกศรชี้ให้เห็นแบบจำลองของความสัมพันธ์โดยอาศัยความรู้พื้นฐานความทฤษฎีที่อธิบายในเชิงเหตุผล

2. ตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอบผ่านสมิททิภาพทางภาษาอังกฤษ

2.1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้

โมเดลสิ่งแวดล้อมทางนิเวศวิทยาของบรอนนเฟนเบรนนอร์ (ทิตินา แชมมมณี 2545: 16-22, อ้างอิงจาก Bronfenbrenner. 1977 ได้อธิบายบริบทด้านการสอนและการศึกษา 3 ระดับ คือ 1.บริบททางการสอนในระดับไมโคร หรือบริบททางการสอนระดับห้องเรียน 2.บริบททางการสอนระดับเมโซ หรือบริบทการสอนในระดับโรงเรียนที่กว้างขึ้น โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของระบบโรงเรียน 3. บริบทการสอนในระดับเอ็กโซ คือบริบทในระดับชุมชน โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยหนึ่งในระบบโรงเรียนและโรงเรียนเป็นหน่วยในระบบชุมชน สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางการสอนในระดับไมโคร ซึ่งเป็นบริบทของการสอนที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนและผู้สอนมากที่สุด ได้แก่ แสง สี อากาศ ขนาดห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน เป็นต้น ซึ่งตามแนวคิดของบรอนนเฟนเบรนนอร์ กล่าวว่าการศึกษาลิ่งใดก็ตามโดยเฉพาะเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตจำเป็นต้องศึกษาหรือ

มองถึงบริบทสิ่งนั้นด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษา ดังนั้นสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน จึงส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเป็เรื่อง กิจรัตน์ภร (2544: 43-44) อธิบายว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อาชีวศึกษามีความสำคัญเพราะส่งผลต่อแนวคิด เจตคติพฤติกรรม และประสิทธิผลทางการเรียนอันจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสามารถแบ่งประเภทของสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อาชีวศึกษา ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (Physical Environment) เป็นองค์ประกอบที่เห็นได้อย่างชัดเจน เป็นสภาพแวดล้อมทางวัตถุต่างๆ ได้แก่ สภาพห้องเรียนที่ควรมีขนาดเหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก เป็นต้น 2) สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ (Psychological Environment) ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับบรรยากาศอารมณ์ สังคมของบุคคลในชั้นเรียนหนึ่งๆ ได้แก่ ความรู้สึกอบอุ่น มั่นคงเมื่ออยู่ในห้องเรียน ความรู้สึกที่ตนเองเป็นที่ยอมรับ มีความสามารถ มีความปรารถนาจะเรียนรู้ ร่มทั้งจิตพิสุทธิ จันตะคุต (2553) ได้กล่าววว่า การเรียนรู้อาชีวศึกษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่อาจคิดได้ว่าเป็นภาษาสากล หลายประเทศประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาของตนเองแน่นอนว่า ประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อาชีวศึกษาภาษาอังกฤษนั้นย่อมทราบดีว่า หากจะเรียนรู้อาชีวศึกษาให้เข้าใจ สามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในการทำงานและหน้าที่จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีดังนี้

ทฤษฎีเฉพาะที่ 1 มหาวิทยาลัยควรมีสภาพแวดล้อมที่ดีที่ต่อเนื่องต่อนักศึกษาที่เป็นมวลชนสมาชิกในมหาวิทยาลัยมีความรู้สึกพึงพอใจ มีศรัทธา และมีทัศนคติที่ดีต่อความภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ทฤษฎีเฉพาะที่ 2 บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

ทฤษฎีเฉพาะที่ 3 สภาพแวดล้อมที่ดี จะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านวิชาการ สันทนาการ กีฬา ศิลปวัฒนธรรม

ทฤษฎีเฉพาะที่ 4 สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่ดีจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารงานที่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องเคารพกฎ ระเบียบของมหาวิทยาลัย

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น บรรยากาศในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอน หลักสูตรด้านวิชาการ กิจกรรมที่ส่งเสริมสมรรถนะนิสิต การบริหารงานที่ดี เครื่องใช้สาราณูปโภคมีไว้บริการนิสิตนักศึกษาอย่างพร้อมเพียง รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกต่างๆ จัดเป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อังกฤษหรือภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี ถ้าบรรยากาศในห้องเรียน เพื่อนร่วมห้องเรียนดี ต่างมีความเอาใจใส่ในการเรียน บรรยากาศในห้องเรียนก็น่าอยู่ อาจารย์ผู้สอนมีแนวทางการสอนหรือการนำเสนอบทเรียนดี ผู้เรียนก็เกิดแรงใจเรียนรู้อังกฤษ และทำให้รู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอนในห้องเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชานั้น ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตใจที่เหมาะสมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างชัดเจน

2.2 แรงจูงใจในการเรียน

Gardner (1975) กล่าวว่า ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (1994) and Oller, et al (1977) ที่มองว่าความสำเร็จในการเรียนภาษาเกิดจากทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษา เจ้าของภาษาและค่านิยมทางสังคมต่อภาษานั้น อาจสรุปได้ว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นต่างเห็นพ้องว่า ปัจจัยด้านทัศนคติมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนนอกจากปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนแล้ว ปัจจัยด้านแรงจูงใจยังส่งอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเช่นกัน ดังตัวอย่างงานวิจัยของ Reimann (2001) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจถือเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความสำเร็จในการเรียนภาษา เนื่องจากแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการบรรลุผลสำเร็จ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Spat et al. (2005) ที่อธิบายว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษา คำกล่าวดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Broussard & Garrison (2004) และ Nuchnoi (2006) ซึ่งอธิบายว่า ผู้เรียนที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ แรงจูงใจภายใน (เกิดจากการกระตุ้นภายในของบุคคล โดยอาจจะเกิดจากความเชื่อ ความสนใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง) และแรงจูงใจภายนอก (การกระตุ้นที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ไม่ว่าจะเป็นคะแนน รางวัล หรือปริญญาบัตร) (Petrides, 2006) จากงานวิจัยของ Yue (2012) และ Marina & Lurdes เผยให้เห็นว่า แรงจูงใจทั้งสองประเภทนี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ระดับความแตกต่างและทิศทางของอิทธิพลที่ทั้งสองปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังคงไม่ชัดเจนในขณะทำงานวิจัยของ Wu (2008) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทาง

ภาษาต่ำ เนื่องจากมีกลวิธีการเรียน เช่น การวางแผนการเรียน การพูดคุยกับเจ้าของภาษาและหมั่นทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ ดังนั้นแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง Vaezi (2008) และ Reimamn (2001) ได้กล่าวย้่าว่าแรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาการเรียนภาษาให้บรรลุผลสำเร็จ ดังเช่น Masgoret & Gardner (2003) ได้อธิบายว่าการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาช่วยผลักดันให้ผู้เรียนให้มีความพยายามหรือความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่ 2 ผู้เรียนจะเรียนภาษาอย่างตั้งใจและอย่างมีเป้าหมาย อีกทั้งแรงจูงใจในตัวผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนในการเสาะหาพฤติกรรม หรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับวิธีการเรียนภาษาซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจะนำไปสู่การบรรลุผลในการเรียนภาษาที่ 2 ซึ่งต่างกับผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาในระดับต่ำ ทั้งนี้กล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจเรียน ต้องการจะประสบผลสำเร็จในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน ตามที่ Gardner (1985) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาว่าจะช่วยเสริมสร้างการมีทัศนคติที่ดีจะส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน ซึ่งผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ดี่นั้น คือ 1) มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษา 2) มีความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามในกิจกรรมการเรียนรู้และ 3) มีความยินดีที่จะสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งผู้เรียนยังต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จให้ได้แรงจูงใจดังกล่าวนี้หมายรวมถึงการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยเช่น เพื่อเป็นใบเบิกทางในการทำงาน หรือเพื่อให้สอบผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยกำหนด แรงจูงใจลักษณะนี้เรียกว่าแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental motivation) ส่วนแรงจูงใจอีกลักษณะหนึ่งหมายถึงการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร หรือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเจ้าของภาษาซึ่งเรียกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) Gardner (2001) ยังได้กล่าวเสริมว่าการปรับตัวเชิงบูรณาการของผู้เรียนนั้นเกิดจากความต้องการที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป้าหมายการปรับตัวให้เข้ากับสังคมของภาษาเป้าหมาย รวมถึงความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกเจ้าของภาษา สอดคล้องกับ Gardner and Lambert (1972) ที่ศึกษาพบว่าผู้เรียนภาษาที่ 2 มีความต้องการอยากรู้จักเจ้าของภาษาเป้าหมาย และสนใจที่จะเรียนรู้หรือเข้าใจวิถีชีวิตของประชาชนเจ้าของภาษา ส่วนการปรับตัวเชิงใช้ประโยชน์ของผู้เรียนต่อการเรียนภาษานั้น จุดประสงค์มิใช่เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแต่เกิดจาก

ความต้องการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเรียน เช่น เพื่อให้สอบผ่านตามเกณฑ์ที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยกำหนด หรือใช้เป็นเครื่องมือสร้างความก้าวหน้าในการทำงาน อย่างไรก็ตาม แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองต่างจากการเรียนรู้วิชาการอื่นๆ เนื่องจากนอกจากผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาแล้วผู้เรียนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมหรือสังคมของภาษาที่กำลังศึกษาอีกด้วยดังที่ Gardner และ Lambert (1972) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 แบบ คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ ซึ่งเน้นการใช้ประโยชน์ในการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาหรือการทำงาน และแรงจูงใจเชิงบูรณาการซึ่งเน้นการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและสังคมภาษาเป้าหมายที่กำลังศึกษา รวมทั้ง Deci และ Flaste (1996) กล่าวว่า แรงจูงใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนเองเป็นปัจจัยสำคัญจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมอย่างยั่งยืน โดย Hammer (1991) ได้ระบุปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองไว้ 4 ประการ คือ ปัจจัยทางกายภาพ เช่น สภาพห้อง แสงสว่าง จำนวนผู้เรียน, ปัจจัยด้านการสอน เช่น มีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่างๆ, ปัจจัยด้านผู้สอน เช่น การเตรียมการสอนและการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้สอนนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด และปัจจัยด้านผู้เรียน เช่น ความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดย Krashen (อ้างถึงใน Lighbown & Spada, 2014) ระบุว่าความมั่นใจและความวิตกกังวลของผู้เรียนมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) หมายถึง ความปรารถนาที่จะสามารถมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเจ้าของภาษา ต้องการอยู่ร่วมกับเจ้าของภาษา สนใจศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของเจ้าของภาษาและมีเจตคติที่ดีต่อประเทศเจ้าของภาษา ส่วนแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) หมายถึง ความปรารถนาและความมุ่งมั่นในการเรียนหรือการได้มาของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบ เพื่อการทำงาน เพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อเป็นการที่ยอมรับของสังคม งานวิจัยหลายชิ้น ระบุว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการจะส่งผลให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จได้มากกว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ เพราะผู้เรียนที่มีแรงจูงใจเชิงบูรณาการสูงจะขยันและเรียนรู้ได้เร็วกว่า มีความอดทน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษา (Dörnyei & Clement, 2001; Gardner & Lambert, 1972; Hernandez, 2008; Yu & Downing, 2012) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายชิ้นก็แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจเชิงเครื่องมือกับความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง (Assavanadda & Tangkiengsirisin, 2018; Choomthong & Chaichompoo, 2015; Kitjaroonchai & Kitjaroonchai, 2012; Nuchnoi, 2008; Oranpattanachai, 2013) ดังนั้น จึงยังไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าแรงจูงใจประเภทใดสำคัญกว่ากัน แต่สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจทั้งสองประเภทมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือและแรงจูงใจเชิงบูรณาการ

การไม่ได้อยู่ตรงข้ามกัน แต่มีความสำคัญและส่งเสริมซึ่งกันและกันในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ (Dörnyei, 2001) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การที่ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจเชิงบูรณาการ และแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ จะเป็นตัวส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สอง ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้จะเป็นตัวส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่สองได้ดี โดยสามารถเข้าใจสังคมวัฒนธรรม และสามารถใช้อย่างถูกต้องในการใช้ภาษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ ความตั้งใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สอง จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการหาวิธีการที่จะต้องการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การสอบผ่านของมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่การสอบให้ผ่านเพื่อให้เป็นใบเบิกทางในการเข้าทำงาน หรือการพัฒนาตัวเองให้ไปสู่การทำงานในระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือโอกาสในการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งที่ดีในอนาคตได้ ล้วนแล้วเป็นเหตุจากการใช้แรงจูงใจในการเรียนภาษาให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีนั่นเอง

2.3 เจตคติต่อการเรียน

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2548) ที่กล่าวถึงความหมายของทัศนคติ ว่าเป็นการประเมินหรือการตัดสินเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุคน หรือเหตุการณ์ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความถึงความรู้สึกของคนคนหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างหรือเป็นท่าที หรือแนวโน้มของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเป็นบุคคลกลุ่มคน ความคิด หรือสิ่งของก็ได้ โดยมีความรู้สึก หรือความเชื่อเป็นพื้นฐานทัศนคติไม่ใช่สิ่งเดียวกับค่านิยม เพราะค่านิยม เป็นที่เราเห็นคุณค่า แต่ทัศนคติเป็นความรู้สึกด้านอารมณ์ (พอใจหรือไม่พอใจ) แต่ทั้ง 2 อย่าง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเป็นพลังอย่างหนึ่งที่มองไม่เห็นเช่นเดียวกับสัญชาตญาณหรือแรงจูงใจที่เป็นแต่พลัง ซึ่งสามารถผลักดันการกระทำบางอย่างที่สอดคล้องกับความรู้สึกของทัศนคติ และGibson กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ เป็นส่วนที่ยึดติดแน่นกับบุคลิกภาพของบุคคลเรา ซึ่งบุคคลเราจะมีทัศนคติที่เป็นโครงสร้างอยู่แล้วทางด้านความรู้สึก ความเชื่อมั่น อันใดอันหนึ่ง โดยที่องค์ประกอบนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบหนึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในอีกองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรม (Behavioral) เป็นองค์ประกอบด้านองค์ความรู้ ความเข้าใจของทัศนคติ จะหมายถึง แนวโน้มหรือความตั้งใจ (intention) ของคน ที่จะแสดงบางสิ่งบางอย่างหรือที่จะกระทำ (ประพฤติ) บางสิ่งบางอย่างต่อคนใดคนหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางใดทางหนึ่ง เช่น เป็นมิตร ให้ความอบอุ่น ก้าวร้าว เป็นศัตรู เป็นต้น โดยที่ความตั้งใจนี้อาจจะถูกวัดหรือประเมินออกมาได้ จากการพิจารณาด้านองค์ประกอบของทางด้านพฤติกรรมของทัศนคติและสอดคล้องกับเจตคติ เมื่อเกิดขึ้นแล้ว อาจจะมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวร และคงทนความรังเกียจเด็ดขันธ์ที่เรียนรู้ใน

วัยเด็กอาจจะยังคงอยู่ต่อไปจนชั่วชีวิตเจตคติทางการเมือง ศาสนาและอื่นๆ มักจะมีความคงทน เป็นมาก การแสดงความรู้สึก หรือการแสดงออกของพฤติกรรมความพึงพอใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเกิดจากประสบการณ์ในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ จะเป็น ตัวกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมที่สนองต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในทางใดทาง หนึ่งหรือลักษณะใดลักษณะหนึ่ง และเจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้ ถ้านักศึกษามีเจต คติเชิงบวกก็จะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย อยากทำ อยากปฏิบัติอยากได้ และอยากเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หากนักศึกษามีเจตคติเชิงลบ ก็ จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาเกิดความ เบื่อหน่ายหรือไม่ต้องการเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้ง(Harry c.Traindis, 1971) ปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนนั้น มีอยู่หลายประการทั้งในด้านปัจจัยส่วนตัว ด้านผู้สอน ปัจจัย ทางสังคมและจิตลักษณะ ซึ่งเจตคติและความตั้งใจต่อการศึกษามีบทบาทสำคัญมากในอันที่จะ ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการศึกษานักศึกษา กล่าวคือถ้านักศึกษามีเจตคติที่ดีและ มีความตั้งใจในการศึกษาทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการศึกษา นอกจากนี้เน็งนภัส ชื่นพัฒ นพงษ์ (2555) ได้อธิบายว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และกฤษ ไซติการณ (2545) ยังให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติคือ การ ประมวลผลรวมกับความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่ง หนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจจะ เป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งขึ้น เจตคติจึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจาก ความพร้อมและการตั้งใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้การทำงานได้ผลทั้งนี้ เจต คติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั่นเอง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า เจต คติ คือการแสดงออกทางความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ความรู้ ต่อสถานใดสถานการณ์หนึ่ง หรือ ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งทีอาจจะประเมินไปในทางที่ยอมรับได้และไม่อาจยอมรับได้ กล่าวคือบุคคล ใดที่มีเจตคติที่ดีจะทำให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือการเรียนประสบผลสำเร็จได้เป็น อย่างดี

Griva, 2007,Hines,2005,Zalta,2006 อ้างถึงใน วชิระ จันทราช,2551 ซึ่งมีการวิจัย เกี่ยวกับการใช้การแสดงละครในการสอนภาษาอังกฤษ และได้ผลสอดคล้องกัน อาทิ Amit and Monika (2013) ได้ศึกษาผลของการแสดงละครที่มีต่อทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นประถมศึกษา ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงละครทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนที่ได้รับจากทักษะการพูดสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแบบปกติ ส่วนอลิษา ประกอบเสียง (2550) ได้ศึกษาการเรียนรู้โดยใช้การแสดงละครได้สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงละครส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น อย่างไรก็ตามทัศนคติที่ดีส่งผลต่อพฤติกรรมที่สอดคล้องกันของผู้เรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของเอลลิส (Ellis, 1994) ที่พบว่า ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่สองได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อภาษาที่สองตลอดจนเจ้าของภาษา วัฒนธรรม และค่านิยมของภาษาเป้าหมายนั้นๆ นอกจากนี้ ไรมันน์ (Reimann, 2001) ได้กล่าวว่า ทัศนคติของผู้เรียนส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การที่ผู้เรียนมีแนวคิดหรือแสดงความรู้สึกต่อสิ่งที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนั้น เป็นเพราะผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่สองและมีพฤติกรรมการเรียนในเชิงบวก การจะเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จต้องมีทัศนคติที่ดีและมีพฤติกรรมในการเรียนดี หวู (Wu, 2008) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้สรุปว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน ในขณะที่ผู้ที่มีผลด้านการเรียนเกิดจากการมีทัศนคติในแง่ลบต่อการเรียน จึงส่งผลให้มีการกระทำหรือมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของอับอิตีพลของทัศนคติต่อการเรียนภาษาที่สอง เช่น ยูนุซ วิพชนานนท์ (Vipathnanon, 1990) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่ดีมีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ต่ำลง สอดคล้องกับงานวิจัยของคิบตุยและเอ็มบูกัว (Kiptui and Mbugua, 2009) ที่ศึกษาเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศเคนยา พบว่า ทัศนคติในทางลบที่มีต่อภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยทางจิตใจที่สำคัญที่สุด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ประเทศเคนยาอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีทัศนคติพฤติกรรมการเรียนในเชิงบวก จะส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในทางที่ดี ซึ่งผู้เรียนจะมีแรงกระตุ้นหรือร่าเริงในการเรียน เอาใจใส่ในการเรียน ทำให้ผลการเรียนมีผลการเรียนที่ดี สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและถูกหลักการได้ โดยการแสดงพฤติกรรมที่มีความพึงพอใจต่อบางสิ่งหรือคนใดคนหนึ่ง ในด้านบวก หรือการแสดงความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แสดงว่ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งเจตคติกับการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน เพราะเมื่อนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จะสามารถเรียนรู้

ในเรื่องนั้นๆ หรือวิชานั้นๆ โดยผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติต่อรายวิชานั้นก่อนถึงจะสามารถมีการสื่อสารที่ดีต่อการเรียนในรายวิชานั้นได้เป็นอย่างดีได้เช่นเดียวกัน

2.4 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Costa และ Kallick (2004) ได้อธิบายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่าประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีดังนี้

1. การจัดการตนเอง (Self-managing) หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้นเตือนตนเองให้มีการวางแผนการปฏิบัติ พัฒนากลยุทธ์ในการปฏิบัติ โดยการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ สามารถปรับเปลี่ยนความคิดของตนได้เมื่อรับข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติม รู้จักตั้งปัญหาใหม่ๆ ได้ เปิดรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา และมีความพยายามในการคิดแก้ไข ปัญหาที่แตกต่างออกไปได้

2. การตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring) หมายถึง ความสามารถในการตระหนักถึงความคิดของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองรู้และตนเองไม่รู้ มีความพยายาม ไม่ละทิ้งงานต่างๆ ไปง่ายๆ มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองให้มีความชัดเจนและถูกต้อง รวมถึงมีความเข้าใจและยอมรับต่อมุมมองที่แตกต่างของบุคคลอื่น

3. การเปลี่ยนแปลงตนเอง (Self-modifying) หมายถึง ความสามารถในการปรับปรุงตนให้มีการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีน้ำหนัก มีการแสดงออกถึงความสนุกในการสร้างสรรค์งานของตนเอง และเป็นบุคคลที่มีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดีขึ้น อยู่ตลอดเวลา ด้วยการสะท้อนตนเอง ประเมิน วิเคราะห์ และสร้างความหมายจากประสบการณ์ที่ได้รับ และนำไปปรับประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ในอนาคตได้ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองการเรียน การศึกษาหาความรู้แต่เพียงในห้องเรียน อาจจะไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ในปัจจุบัน นิสิตนักศึกษาที่ใกล้จะจบการศึกษาและออกไปสู่สังคมของการทำงาน จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับ และตรงตามความต้องการของหน่วยงาน หรือองค์กรที่ตนต้องการเข้าไปทำงาน อีกทั้งทัดเทียมกับนิสิตนักศึกษาคนอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการแข่งขันในตลาดแรงงาน

ดิคคินสัน (Dickinson, 1981 อ้างถึงใน Benson, 2006) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนของผู้เรียนเองคือ การที่ผู้เรียนนำ วิธีการเรียนรู้ของตนเองมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆในการเรียน โดยผู้เรียนมีหน้าที่ตัดสินใจเลือกวิธีเรียนและนำมาปฏิบัติในการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งโฮเลค (Holec, 1981 ที่อ้างถึงใน Benson, 2006) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนของผู้เรียนคือ การที่ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีของตนเอง และมีวิธีการควบคุมวิธีเรียนด้วยตนเอง ส่วน

ลิตเทิล (Little, 2000) กล่าวว่า ในการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีเรียนของตนเองนั้น ผู้เรียนจะต้องพัฒนา และฝึกฝนการเรียนรู้ของตนเองโดยสามารถตัดสินใจเลือกวิธีเรียนและการกระทำได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ เบนสัน (Benson, 2011) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีของผู้เรียนเองนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ การจัดการการเรียนรู้ (learning management) กระบวนการด้านความรู้ความคิด (cognitive process) และ เนื้อหาในการเรียนรู้ (learning content) ซึ่งมีความสอดคล้องกับความเห็นของ นูแนน (Nunan, 1991) ที่ว่า ความสำเร็จในการเรียนขึ้นอยู่กับระดับของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (degree of autonomy) นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาจากการเรียนรู้ในห้องเรียนกับความรู้ที่อยู่นอกห้องเรียนได้ รวมทั้งเพียร์สัน (Pearson, 2003) เห็นว่า ผู้เรียนที่มีวิธีเรียนของตนเองจะมีแรงจูงใจที่สูงในการเรียนภาษา ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพส่วนบุคคลและชาน (Spratt, Humphrey and Chan, 2002) โดยศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ของแรงจูงใจและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในประเทศฮ่องกง พบว่าแรงจูงใจของผู้เรียนนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนของผู้เรียนโดยแรงจูงใจเกิดขึ้นก่อนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนที่สูงมากจะมีวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้สามารถเข้าใจบทเรียนได้เป็นอย่างดี โดยจะหาวิธีการเรียนเพื่อให้ตนเองเข้าใจสถานการณ์ การนำไปใช้ประโยชน์จากการเรียน เพื่อให้ตนเองเกิดทักษะ และการฝึกฝนการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในหน้าที่การงาน หรือแม้แต่หาโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ตนเองได้ใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยจะมีผู้สอนในห้องเรียนเป็นผู้ชี้แนะ หรือให้คำแนะนำในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ จึงเกิดการซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในห้องเรียนได้ อีกอย่างผู้เรียนจะพยายามสร้างโอกาสให้ตนเองมีการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ กับเจ้าของภาษา เพื่อให้เกิดทักษะที่ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพจากการสื่อสารการใช้ภาษาอังกฤษ และอาจจะมีการเรียนรู้ด้วยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะให้กับตนเองก่อนที่นิสิตจะจบการศึกษาเพื่อก้าวไปสู่การประกอบอาชีพ

3. การจัดสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570 :126) ได้ระบุ ในกลยุทธ์ย่อยที่ 1.3 พัฒนาผู้เรียนระดับอุดมศึกษาให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคต และการสร้างสรรคนวัตกรรม โดยเฉพาะเรื่องการผลิตกำลังคนตามความต้องการของประเทศทั้งส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษา พัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพบุคลากร รองรับการพัฒนาที่เข้าใจบริบทสังคม ประกอบกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เรื่องการต่างประเทศ มุ่งให้ประเทศไทย มีความพร้อมและบทบาทเชิงรุกอย่างสร้างสรรค์ เพื่อไปสู่
เวทีโลก

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายด้านการศึกษาและการเรียนรู้ โดยจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและ
การเรียนรู้เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาการได้เต็มตามศักยภาพ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายการยกระดับภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร เพื่อ
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็น
เครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป

จากที่ประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 3/2559 เมื่อวันที่ 22
มีนาคม 2559 จึงออกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับ
ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการ
พัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้ง
วิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ ดังนี้

ข้อ 1. ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐาน
ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการ
พัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้ง
วิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (Working Knowledge)

ข้อ 2 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและ
เป้าหมายโดยมีตัวชี้วัดและมีการประเมินผลที่ชัดเจน

ข้อ 3 ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา
ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

ข้อ 4 ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร กระบวนการ สื่อ
และ/หรือสิ่งแวดล้อม ที่จะเปิดโอกาสและเสริมแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการ
ใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง

ข้อ 5 ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาจัดให้นิสิตนักศึกษาทุกคน ทดสอบความรู้
ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่สถาบันสร้างขึ้น หรือที่เห็นสมควรจะ
นำมาใช้วัดสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) โดยสามารถเทียบเคียงผลกับ
Common European Framework of Reference for Language (CEFR) หรือมาตรฐานอื่น
เพื่อให้ทราบระดับความสามารถของนิสิตนักศึกษาแต่ละคน และสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณา

นำผลการทดสอบความรู้ทางภาษาอังกฤษบันทึกในใบรับรองผลการศึกษาหรือจัดทำเป็นประกาศนียบัตร โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป

จากประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางของมหาวิทยาลัย จึงกำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนา โดยออกประกาศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตามนโยบายประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา (ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2565 : ออนไลน์)

จากประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดสอบ SWU-SET ให้นิสิตทุกคณะทุกสาขาวิชา โดยประเมินความรู้ 5 ด้าน คือ 1) การฟัง (Listening) 2) การอ่าน (Reading) 3) คำ (Vocabulary) 4) การใช้ (Usage) 5) แกรมม่า (Structure) จำนวน 5,325 คน ในปีการศึกษา 2562 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 และเพื่อผลักดันให้นิสิตมหาวิทยาลัยเป็นไปตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับการยกระดับภาษาอังกฤษฯ จากการจัดสอบในครั้งนั้น จะเห็นว่านิสิตที่สอบไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการยกระดับภาษาอังกฤษในครั้งแรก มหาวิทยาลัยจึงมีแนวทางการการยกระดับฯ ตามประกาศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พัฒนาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงและวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง สถาปนาพุทธศักราช 2492 วิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา พุทธศักราช 2496 และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2563: ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พุทธศักราช 2516 ก่อนหน้าเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ในช่วงเวลาที่ ศาสตราจารย์ ดร.สุदीใจ เหล่าสุนทร ดำรงตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา คณาจารย์ นิสิต และข้าราชการ ได้ร่วมกันเรียกร้องต่อรัฐบาลให้ปรับฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย และย้ายสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการไปขึ้นกับทบวงมหาวิทยาลัย ท่ามกลางการปกครองที่เข้มงวดรุนแรงของรัฐบาลทหารในขณะนั้น เพื่อความคล่องตัวในการพัฒนาโครงสร้าง การบริหาร

และการเรียนการสอนที่จำกัด ไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัย และการขยายตัวที่มีความหลากหลาย วิชาชีพ ทำยที่สุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ “มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่ มหานคร” ก็ได้รับการสถาปนาขึ้นในปีถัดมา (วันที่ 29 มิถุนายน 2517) โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สุดีใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดี (เมื่อพุทธศักราช 2512-2521)

มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการในรูปวิทยาเขต มาจนถึง พ.ศ. 2533 รวมเวลา 16 ปี วิทยาเขตจึงเริ่มแยกออกไปเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ โดยมีการบริหารจัดการและงบประมาณเป็นของตนเอง ดังนี้

เมื่อ พ.ศ. 2533	วิทยาเขตบางแสน ยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยบูรพา
	วิทยาเขตพิษณุโลก ยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยนเรศวร
เมื่อ พ.ศ. 2536	ยุบรวมวิทยาเขตปทุมวัน บางเขน และประสานมิตรเข้าเป็น วิทยาเขตกลาง
เมื่อ พ.ศ. 2537	วิทยาเขตมหาสารคาม ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
เมื่อ พ.ศ. 2539	วิทยาเขตสงขลา ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ
	มหาวิทยาลัยแม่ข่ายตัวไปที่ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก
	จากอดีตที่มีคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะ วิทยาศาสตร์ คณะพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 5 (พุทธศักราช 2525-2529) ได้จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พุทธศักราช 2535-2539) ได้จัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะ ทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (พุทธศักราช 2540-2544) ได้จัดตั้งคณะสหเวชศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยกลางเมืองที่ทันสมัย ก้าวหน้า ผสานสัมพันธ์กับกระแสสากล และพัฒนาการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และผสานสัมพันธ์กับชุมชน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

จากการศึกษามีนักวิชาการได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

อเล็กซานเดอร์ และซิมมิงส์ (Alexander and Simmons. 1975; อ้างถึงใน สุพิชญ์กฤตดา พักโพธิ์เย็น. 2559) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไว้ว่า เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นฟังก์ชันของปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน ปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น สภาพชุมชน ปัจจัยทางด้านเชาวน์ปัญญา ปัจจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิต รวมทั้งภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต และยังมีความแปรปรวนอื่นๆ ที่ไม่สามารถอธิบายได้อีก

บลูม (Bloom. 1976; อ้างถึงใน สุพิชญ์กฤตดา พักโพธิ์เย็น. 2559) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา พบว่า มีตัวแปร 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ

1) พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2) คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียนและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3) คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง การเรียนการสอนหรือประสิทธิผลที่ผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

เพรสคอตต์ (Prescott. 1961; อ้างถึงใน สุพิชญ์กฤตดา พักโพธิ์เย็น. 2559) ได้ทำการสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1) องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ ข้อบกพร่องและลักษณะท่าทางของร่างกาย

2) องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3) องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว การอบรม และฐานะทางบ้าน

4) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน

5) องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ

6) องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออก

อริยา คูหา และบัญญัติ ยงยวน (2547) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- 1) ความพร้อมด้านสติปัญญาหรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน
- 2) บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ อุตสาหกิจ
- 3) พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการเรียน การผลัดวันประกันพรุ่ง
- 4) บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนิสิต วิธีการสอนของครู

5) ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

การเย่ และบริกซ์ (Gagne and Briggs, 2550) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมกับให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ การทำซ้ำคือการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนองหลายๆ ครั้ง จนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรง คือ การเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายใน เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงขณะเรียน ขณะนั้นหรือระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว ทักษะทางปัญญา หมายถึง ความสามารถในการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้ โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา ยุทธศาสตร์ หมายถึง สมรรถภาพที่ควบคุมการเรียนรู้ ความตั้งใจ การจำ และพฤติกรรมการคิดของมนุษย์เป็นกระบวนการทำงานภายในสมองของมนุษย์ ผู้เรียนอาจได้รับแนวทางในขณะที่เรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญในการเรียนการสอน ได้แก่

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของแอทคินสัน อธิบายถึงในสถานการณ์หนึ่ง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูงกว่าหรือเท่าเกณฑ์มาตรฐานก็ถือว่าประสบความสำเร็จตามความคิดเขา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ

1.1 ความคาดหวัง หมายถึง การคาดล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตน คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคาดล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน

1.2 สิ่งล่อใจ คือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน

1.3 แรงจูงใจจากความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความ ผิดหวังคนเรากระทำการใดก็ย่อมหวังได้รับความสุขความพอใจกับการกระทำ ต้องการ ความสำเร็จและกลัวความล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็น ความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของส่วนตัว และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับ พื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคม และการอบรมเลี้ยงดู รวมทั้งผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อ สังคมด้วย เขามีความคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมของสังคมที่เน้นความสำเร็จ คือ ที่มา ของสังคมที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมที่เห็นความสำเร็จจะทำให้พ่อแม่ อบรมเลี้ยงดูนิสิต โดยพ่อแม่จะพยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง ฝึกการคิดแก้ปัญหา และให้การ เสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การอบรมเลี้ยงดูจะพัฒนาให้เด็ก เติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย แมคเคลแลนดได้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีค่อนข้างสูง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อ แม่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวของเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะครอบครัวที่พ่อแม่เลี้ยงดู แบบเดิมทางสายกลาง ไม่ใช่อำนาจบาตรใหญ่ ไม่ตามใจเด็กจนเกินไป ไม่เคี่ยวเข็ญให้เด็กทำในสิ่ง ที่เกินความสามารถของเขา ไม่วางมาตรฐานความสำเร็จไว้สูงหรือต่ำเกินไป ส่งเสริมให้เด็กช่วย ตัวเองให้ทำอะไรเองตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อพ่อแม่และครูให้ความรักความอบรมและสนับสนุนแก่เด็ก เขาจะประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง

3. แรงจูงใจในการเรียนรู้ แรงจูงใจเป็นแรงเสริมที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอก เป็นขวัญและกำลังใจในการเรียนรู้และการทำงาน ครูสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ และ ทักษะในด้านต่างๆ ของนิสิตให้เกิดผลดี จึงต้องมีการพัฒนาแรงจูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจ การ จัดสภาพการเรียนและการทำงาน รวมทั้งการให้บทเรียนที่เหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถ ของผู้เรียน ดังนี้

3.1 แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ครูพยายามปรับบทเรียนและ สภาพห้องเรียนที่จะสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่นิสิตด้วย

3.1.1 แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ผลการศึกษา การได้รู้ผลและความสำเร็จ ของสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว เป็นแรงจูงใจภายนอก

3.1.2 แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น อยากสำรวจตรวจ ตราอยากจัดการ ถือว่าเป็นความต้องการความสำเร็จในชีวิต ทำให้มนุษย์แสวงหาสิ่งที่ตัวเอง

ต้องการและพอใจที่ตัวเองได้พบได้ทำ ครูจะพบว่าเด็กไม่ชอบความอยู่นิ่ง การให้เด็กอยู่นิ่งๆ และไม่ให้ซักถาม จึงขัดกับความต้องการและแรงจูงใจของเด็ก เด็กเป็นผู้ที่ต้องการแสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความรู้ อยากรทดลองผู้เรียนให้ถูกทาง และเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่เขาสนใจก็จะให้เขาได้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ

3.2 ลักษณะของบทเรียน บทเรียนหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำ อาจทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนสูงหรือต่ำได้ เช่น ความยากง่ายของบทเรียน ความยากง่ายนี้อาจวัดจากทักษะของผู้เรียนเอง ความยากง่ายนี้จะสัมพันธ์กับความสามารถ ความต้องการ ความพอใจของผู้เรียนแต่ละคน บทเรียนอย่างเดียวกันอาจยากไปสำหรับนิสิตคนหนึ่งและอาจง่ายไปสำหรับนิสิตอีกคนหนึ่งก็ได้ นอกจากนี้ ความน่าสนใจของบทเรียนก็มีผลในด้านแรงจูงใจ บทเรียนหรืองานที่ทำหาย ความสามารถ งานที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้เลือกทำงานที่มีค่าตอบแทน งานที่สร้างชื่อเสียงเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะทำให้สำเร็จ

3.3 ความคาดหวัง เป็นความคาดหวังที่มาจากบุคคล 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคาดหวังจากกลุ่ม เช่น เพื่อน และความคาดหวังจากบุคคลที่สำคัญสำหรับนิสิต เช่น พ่อ แม่ และครู เป็นต้น จะมีลักษณะที่แตกต่างกัน คือ

3.3.1 ความคาดหวังจากกลุ่ม เป็นเสมือนสถานที่ทำให้ผู้เรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มถูกกระตุ้นให้คล้อยตามและพยายามที่จะทำตาม ถ้าครูพยายามปลูกฝังค่านิยมในด้านความเชื่อในตน ความพยายามและความสำเร็จให้แก่ นิสิตทุกคนในชั้นเรียนก็มีผลต่อการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนให้นิสิตได้สนใจในบทเรียน ตั้งใจเรียนมากขึ้น

3.3.2 ความคาดหวังของบุคคลที่สำคัญสำหรับนิสิต เช่น พ่อแม่ และครู ถ้าพ่อแม่ และครู แสดงความเชื่อและชื่นชมความสามารถของเด็ก เด็กคนนั้นจะรับรู้และมีพฤติกรรมคล้อยตาม ไม่อยากให้พ่อแม่ผิดหวัง นอกจากนี้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนยังมี

3.4 สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและบรรยากาศของโรงเรียน ในชั้นเรียนมีกลุ่มเพื่อนและครู นอกห้องเรียนมีกลุ่มเพื่อน ครู คนอื่นๆ สภาพแวดล้อมทั้งในชั้นเรียนและโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมหรือบั่นทอนแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานของนิสิต ได้ดังนี้

3.4.1 ถ้านิสิตได้รู้ว่า เวลาเรียน เวลาทำงานมีเพื่อนครูเป็นกำลังใจและช่วยเหลือแนะนำ ก็จะทำให้เกิดกำลังใจในการเรียน ขณะเดียวกันถ้าเพื่อนกลั่นแกล้ง ครูดูมากเกินไปก็จะบั่นทอนความอยากเรียนของนิสิต

3.4.2 การยอมรับจากกลุ่มเพื่อและครู ในด้านความสำเร็จของการศึกษาก็เป็นกำลังใจให้อยากเรียน

3.4.3 การรู้ถึงผลของการศึกษา เช่น การทดสอบ การแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ใช้ความพยายาม มีแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานได้

3.4.4 ระเบียบและกฎเกณฑ์ของโรงเรียน โรงเรียนที่เข้มงวดเกินไปในด้านระเบียบ เช่น ระเบียบการแต่งกาย โดยเฉพาะวัยรุ่นทำให้เกิดความคับข้องใจ เกิดความขัดแย้งกับระเบียบ กฎเกณฑ์ที่หยาบหยาบเกินไป เป็นเหตุให้แรงจูงใจลดลงเพราะบรรยากาศของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนสกปรก เสียงยานพาหนะหนวทนู ห้องเรียนร้อนอบอ้าวก็ไม่สร้างแรงจูงใจในการเรียนเช่นกัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจเกิดจากปัจจัยในหลายๆ ด้าน การสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนิสิต โดยให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน จึงต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ตั้งแต่ตัวผู้เรียนเองและสภาพแวดล้อมด้วย

สุรตน์ เตียวเจริญ (2543) ได้สรุปปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัวของนิสิต และปัจจัยด้านครอบครัว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญเพราะเวลาส่วนใหญ่ นิสิตจะอยู่ที่โรงเรียน โรงเรียนมีหน้าที่ให้การศึกษแก่เด็ก รวมถึงการจัดการด้านบริหาร ด้านวิชาการ และการบริการ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆ อุปกรณ์การเรียนการสอน การกีฬา รวมถึงสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

2. ปัจจัยทางด้านส่วนตัวของนิสิต

2.1 บุคลิกภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับการกล่อมเกลาและหล่อหลอมมาจากครอบครัวและซึ่งต้องได้รับการขัดเกลาจากโรงเรียนเพราะก่อให้เกิดปัญหาในการปกครองและเป็นผลกระทบต่อการเรียน เช่น นิสัยก้าวร้าว ชอบทำลายสิ่งของ อดดี เลินเล่อ ฝ่าฝืนระเบียบ ชอบทำตัวเด่น เป็นคนขี้อาย

2.2 สุขภาพ หากเด็กมีโรคประจำตัวก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและอาจทำให้เด็กเกิดปมด้อย เกิดความท้อถอยในการเรียนได้

2.3 การปรับตัวให้เข้ากับระบบต่างๆ ของโรงเรียน เช่น ระบบการเรียนการสอนใหม่ๆ เพื่อน ครูผู้สอน

2.4 การวางแผนการเรียน เด็กค้นหาความชอบของตนเองยังไม่เจอ จะเรียนอะไรดี เพื่อจะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ยังไม่มีเป้าหมายชีวิตที่แน่นอน

2.5 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม สิ่งยั่วยุต่างๆ ในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต

2.6 การคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีผลต่อเจตคติและพฤติกรรม การเรียนการสอนตามลักษณะของกลุ่มเพื่อน ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ เช่น การเลือกวิชาเรียน และแผนการเรียน

2.7 นิสิตในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน และการปรับตัวทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

3. ปัจจัยด้านครอบครัว ปัญหาที่มักจะพบอยู่เสมอ ได้แก่

3.1. ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว หากพ่อแม่แยกกันอยู่หรือทะเลาะกัน พ่อแม่ลุ่มหลงในอบายมุข ย่อมมีส่วนทำให้เด็กขาดความอบอุ่น

3.2 พื้นความรู้ของพ่อแม่ พ่อแม่บางคนขาดความเข้าใจในนิสัย ขาดความรู้เรื่องจิตวิทยาก็อาจทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจได้

3.3 ฐานะทางเศรษฐกิจ ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่เด็ก บางครอบครัวที่ร่ำรวยอาจส่งเสริมเด็กในทางที่ผิด ทำให้มีนิสัยฟุ้งเฟ้อ

ประภัสสร วงษ์ศรี (2541: 46) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไว้ว่า เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย

1) ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าสนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพของการสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือและสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม

2) ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซอวน์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

อริยา คูหา และ บัญญัติ ยงย่วน (2547: 14) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1) ความพร้อมด้านสติปัญญาหรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน
 2) บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อึดทนโน้ทน
 3) พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการเรียน การผลัดวันประกันพรุ่ง
 4) บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการสอน
 ของครู

5) ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม
 การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

Alexander and Simmons (1975: 3-4; อ้างถึงใน กฤษฎา บุญวัฒน์. 2541: 14) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นฟังก์ชันของปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียนไว้ว่า เป็นกลุ่มปัจจัยของอิทธิพลภายนอก เช่น สภาพชุมชน ปัจจัยทางด้านเซาวันปัญญา ปัจจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียน รวมทั้งภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน และยังมีความแปรปรวนอื่นๆ ที่ไม่สามารถอธิบายได้อีก

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มี 5 ด้าน คือ ความพร้อมด้านสติปัญญาหรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ พฤติกรรมการเรียน บรรยากาศในการเรียน ตัวแปรทางประชากร

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยใช้เทคนิคการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้เทคนิคการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อดำเนินการศึกษาระดับระดับของสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียน ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 และใช้เทคนิคการวิจัยแบบการพัฒนาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (causal relationship) เพื่อวิเคราะห์ว่าตัวแปรซึ่งเป็นเหตุส่งผลถึงอิทธิพล (effects) ไปที่ตัวแปรซึ่งเป็นผล พร้อมกับทฤษฎีสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Theory of path coefficients) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อดำเนินการศึกษาศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2

กระบวนการวิจัยเริ่มต้นจากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษา และบริบทที่ทำการวิจัย รวมถึงดำเนินการกำหนดนิยาม โครงสร้างองค์ประกอบของตัวแปร และทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปร ในแบบจำลองสมการโครงสร้าง โดยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่สอบผ่าน SWU-SET ในปีการศึกษา 2565 ในระดับ B2 รวมจำนวน 770 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทคนิคการวิเคราะห์แบบ (Path Analysis)

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2565 ที่สอบผ่านสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ในระดับ B2 ทั้งหมด จำนวน 770 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2565 ที่สอบผ่านสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ SWU-SET ในระดับ B2 จากที่มีการสอบผ่าน SWU-SET เพื่อให้ได้ตัวแทนของประชากรที่ทำการศึกษา ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ จำนวน 111 คน โดยมีวิธีการสุ่มดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ ผู้วิจัยใช้เหตุผลในการ เลือกเพื่อความเหมาะสมในการวิจัยประกอบกับการใช้แนวคิดของ Hair et al. (2010) ได้กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ควรไม่น้อยกว่า 100 ตัวอย่าง เพราะขนาดจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปจะไม่เพียงพอในการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) นอกจากนี้ Hair et al. (2010) ยังได้แนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนตัวอย่างโดยคำนึงถึงปัจจัยแฝงไว้ดังนี้คือ กรณี โมเดลที่มีปัจจัยแฝง (Constructs) ไม่เกิน 5 ปัจจัย โดยแต่ละปัจจัยแฝงมีตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed variables) ไม่น้อยกว่า 3 ตัวแปร และ แต่ละตัวแปรมีค่าความร่วมกัน (Communalities) ที่สูง คือ 0.6 หรือมากกว่า ควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง ไม่น้อยกว่า 100 ตัวอย่าง

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างตาม ความสะดวกในเรื่องที่ศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่อยู่ประสานมิตรและองครักษ์ โดยเป็นนิสิตที่สอบผ่านสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ SWU-SET ในระดับ B2 ในปีการศึกษา 2565 และจากการส่งแบบสอบถามให้นิสิตเลือกตอบแบบสอบถาม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือ ระเบียบหลักเกณฑ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน

เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักการและการสร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ครอบคลุมแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4. นำแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ข้อคำถามให้เหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาสาระ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) เลือกค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.5 เป็นข้อคำถาม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543:248)

6. นำผลการตรวจสอบแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้ (Try Out) เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อโดยการทดสอบทดสอบที (t-test)

8. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Alpha Coefficient) (Cronbach.1984:161)

9. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาให้นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 ฉบับ แยกเป็น 2 ส่วน โดยมีลักษณะดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต ได้แก่ เพศ คณะที่สังกัด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยทุกข้อมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rate Scale) มาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเป็นรายชื่อโดยรวม เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อทราบความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขอความอนุเคราะห์การสำรวจข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิตในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง และได้รับแบบสอบถามคืน 111 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของแบบสอบถาม
4. นำแบบข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยนำมาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
3. ตามความมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละตอน ในสองตอนคือ โดยวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) (Ferguson.1981:79) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Ferguson.1981:68)

4. การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยใช้การวิเคราะห์ (Path Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543:248)

1.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยสอบที (t-test) (Ferguson.1981:180)

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984:161)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

2.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยเชิงสาเหตุ วิเคราะห์โดยการทดสอบที (t-test for Independent) (Ferguson.1981:180)

2.2 การหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลโดยรวม (Total Effect) โดยการวิเคราะห์แบบ (Path Analysis)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
df	แทน ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
S	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
P	แทน ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
***	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
f	แทน ค่าความถี่
p	แทน ความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การวิเคราะห์โดย การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงลักษณะทั่วไปของ ตัวแปรข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ คณะที่สังกัด ชั้นปี ดังตารางที่ 4.1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	35	31.50
หญิง	76	68.50
รวม	111	100
คณะที่สังกัด		
คณะมนุษยศาสตร์	49	44.10
คณะแพทยศาสตร์	3	2.70
คณะเภสัชศาสตร์	4	3.60
คณะศิลปกรรมศาสตร์	2	1.80
คณะวิทยาศาสตร์	4	3.60
คณะวิศวกรรมศาสตร์	7	6.30
คณะกายภาพบำบัด	1	.90
คณะพยาบาลศาสตร์	1	.90
คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม	12	10.80
วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาแห่งความยั่งยืน	3	2.70
วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม	10	9.00
คณะสังคมศาสตร์	5	4.50
คณะเศรษฐศาสตร์	3	2.70
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2	1.80
คณะเทคโนโลยีนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์การเกษตร	1	.90
คณะศึกษาศาสตร์	4	3.60
รวม	111	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	59	53.20
ชั้นปีที่ 3	47	42.30
ชั้นปีที่ 4	5	4.50
รวม	111	100

ผลการวิเคราะห์ ตามตารางที่ 4.1 ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 111 ตัวอย่าง สามารถอธิบายผลได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 มากกว่า เพศชายซึ่งมีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 มีคณะที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 44.10 รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และน้อยที่สุดคือ คณะกายภาพบำบัด คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ การเกษตร มีคณะจำนวนละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 โดยมีนิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 รองลงมาคือนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 และน้อยที่สุดคือนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิด เป็นร้อยละ 4.50

ส่วนที่ 2 ผลสำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุ สาเหตุของพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระดับความคิดเห็นรายปัจจัยเชิงสาเหตุสาเหตุของพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยคิดเห็นเป็นรายปัจจัย คือ ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปრაกฏผลการศึกษาดังนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นรายปัจจัยเชิงสาเหตุสาเหตุของพฤติกรรมกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาพรวม

(n=111)

ปัจจัยเชิงสาเหตุรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3.43	1.143	ปานกลาง
ด้านแรงจูงใจในการเรียน	4.22	.8271	มาก
ด้านเจตคติต่อการเรียน	4.21	.9134	มาก
ด้านพฤติกรรมกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.03	.9047	มาก
ภาพรวม	3.97	.947	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายปัจจัยเชิงสาเหตุสาเหตุของพฤติกรรมกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.97) เมื่อพิจารณาในแต่ละรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลางและระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ด้านแรงจูงใจในการเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.22) ด้านเจตคติต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 4.21) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.43)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้

(n=111)

คำถาม	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้								
1. ฉันสามารถค้นหาหนังสือ หรือเอกสารได้ง่าย	47 (42.3)	34 (30.6)	24 (21.6)	5 (4.5)	1 (.9)	4.09	.94	มาก
2. ห้องสมุดมีหนังสือหรือสื่อ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ฉัน สนใจและต้องการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ	15 (13.5)	34 (30.6)	42 (37.8)	17 (15.3)	3 (2.7)	3.36	.99	ปาน กลาง
3. บริเวณที่ฉันใช้อ่านหนังสือมี บรรยากาศที่เหมาะสมใน การเรียนรู้	23 (20.7)	39 (35.1)	32 (28.8)	12 (10.8)	5 (4.5)	3.56	1.07	มาก
4. เพื่อนของฉันสอนให้ฉันใช้ เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	27 (19.8)	28 (24.3)	29 (28.8)	17 (12.6)	10 (14.4)	3.22	1.30	ปาน กลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

(n=111)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
5. เพื่อนของฉันช่วยเหลือเสมอ เมื่อมีปัญหาในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	7 (6.3)	5 (4.5)	13 (11.7)	24 (21.6)	62 (55.9)	3.40	1.26	ปาน กลาง
6. เพื่อนในกลุ่มและฉันมีความ สนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คล้ายกัน	25 (22.5)	30 (27.0)	33 (29.7)	15 (13.5)	8 (7.2)	3.44	1.18	ปาน กลาง
7. เพื่อนในกลุ่มใช้เวลาว่างใน 1 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่าน อินเทอร์เน็ต ซึ่งกระตุ้นความ สนใจของฉันได้เป็นอย่างดี	16 (14.4)	19 (17.1)	35 (31.5)	26 (23.4)	15 (13.5)	2.95	1.23	ปาน กลาง
รวมด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้						3.43	1.14	ปาน กลาง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.43) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าฉันสามารถค้นหาหนังสือหรือเอกสารได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.09) เพื่อนของฉันช่วยเหลือเสมอเมื่อมีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมี

ค่าเฉลี่ยรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 3.46) ส่วน เพื่อนในกลุ่มใช้เวลาว่างในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่าน อินเทอร์เน็ต ซึ่งกระตุ้นความสนใจของฉันได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 2.95)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน แรงจูงใจในการเรียน

(n=111)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
ด้านแรงจูงใจในการเรียน								
1. ฉันชอบศึกษาสิ่งแปลกใหม่ที่ ที่ไม่ซ้ำเดิมในการเรียนรู้ อยู่เสมอ	59 (53.2)	34 (30.6)	17 (15.3)	1 (.9)	-	4.36	.86	มาก
2. ฉันต้องการค้นหาความรู้ ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้ ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้ เดิมตลอดเวลา	41 (36.9)	44 (39.6)	22 (19.8)	4 (3.6)	-	4.09	.84	มาก
3. ฉันกระหายใคร่รู้ทุกสิ่งอย่าง ที่พบเห็นเป็นอย่าง	31 (27.9)	41 (36.9)	32 (28.8)	6 (5.4)	1 (.9)	3.85	.92	มาก
4. ฉันรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้ เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่ตนเอง สนใจ	70 (63.1)	30 (27.0)	10 (9.0)	1 (.9)	-	4.25	.69	มาก
5. ฉันรู้สึกมีความสุขและมี กำลังใจจากการตั้งใจเรียนรู้ ของฉัน	47 (42.7)	38 (34.5)	23 (20.9)	2 (1.8)	7 (2.4)	4.18	.82	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

							(n=111)		
คำถาม	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
6. ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เรียนรู้ เรื่องราวตื่นเต้นต่างๆ อย่าง ใจจดใจจ่อ	56 (50.5)	36 (32.4)	17 (15.3)	1 (.9)	1 (.9)	4.30	.82	มาก	
7. ฉันชอบเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจแม้เป็นเรื่องที่ฉัน ไม่เคยรู้จักก่อน	65 (58.6)	28 (25.2)	17 (15.3)	1 (.9)	-	4.18	.825	มาก	
8. ฉันต้องการเรียนรู้เรื่องราว ต่างๆที่ทำให้ฉันเพลิดเพลิน	73 (65.8)	22 (19.8)	15 (13.5)	1 (.9)	-	4.50	.76	มาก	
9. ฉันพอใจที่เรียนรู้สิ่งที่ตนเอง สนใจเป็นเวลานานๆ โดย ไม่เบื่อ	49 (44.1)	33 (29.7)	24 (21.6)	5 (4.5)	-	4.13	.90	มาก	
10. ฉันรักที่จะรับผิดชอบเรื่อง ต่างๆในการเรียนรู้ด้วย ตนเองกว่าพึ่งพาผู้อื่น	47 (42.3)	34 (30.6)	28 (25.2)	2 (1.8)	-	4.13	.85	มาก	
11. ฉันต้องการใช้ ความสามารถของตนใน การเรียนรู้จนประสบ ความสำเร็จ	62 (56.4)	32 (29.1)	16 (14.5)	-	-	4.41	.73	มาก	

ตาราง 4 (ต่อ)

(n=111)								
คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
12. ค้นแสวงหากิจกรรมต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถ ของฉัน	46 (41.4)	38 (34.2)	23 (20.7)	2 (1.8)	2 (1.8)	4.11	.92	มาก
13. ค้นปรารถนาที่จะพัฒนา ความสามารถในการเรียนรู้ ของตนเองอยู่ตลอด	47 (42.3)	45 (40.5)	18 (16.5)	1 (.9)	-	4.24	.75	มาก
14. ค้นปรารถนาที่จะปรับปรุง ความสามารถในการเรียนรู้ ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น	56 (50.5)	39 (35.1)	15 (13.5)	-	1 (.9)	4.34	.78	มาก
คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			

ตาราง 4 (ต่อ)

(n=111)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
15. ฉันมุ่งมั่นที่จะจัดการเรียนรู้ ของตนเองได้สำเร็จตาม ต้องการ	42 (37.8)	45 (40.5)	21 (18.9)	2 (1.8)	1 (.9)	4.12	.84	มาก
16. ฉันใช้พลังของตนเองเพื่อ ผลักดันการเรียนรู้จนถึงเส้น ชัยที่วางไว้ได้	39 (37.8)	34 (37.8)	34 (37.8)	3 (3.8)	1 (.9)	3.96	.92	มาก
17. ฉันมุ่งมั่นในการเรียนรู้ เพราะความปรารถนาของ ตนกว่าความคาดหวังที่จะ ได้รับคำยกย่องหรือการ ได้รับคะแนน	46 (41.4)	32 (28.8)	29 (26.1)	4 (3.6)	-	4.08	.90	มาก
รวมด้านแรงจูงใจในการเรียน						4.22	.82	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับ
ความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านแรงจูงใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย =
4.22) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นระดับมากเป็นส่วนใหญ่ กลุ่ม
ตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่ตนเองสนใจ มีค่าเฉลี่ยมาก
ที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.52) ฉันต้องการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ทำให้ฉันเพลิดเพลิน มีค่าเฉลี่ย
รองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 4.50) ส่วนฉันกระหายใคร่รู้ทุกสิ่งอย่างที่พบเห็นอย่าง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
(ค่าเฉลี่ย = 3.85)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน
เจตคติต่อการเรียน

(n=111)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
ด้านเจตคติต่อการเรียน								
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ พัฒนาคนให้เข้าสู่สังคมโลก ได้ง่าย	71 (64.0)	25 (22.5)	14 (12.6)	1 (.9)	-	4.48	.78	มาก
2. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	50 (45.5)	28 (25.5)	25 (22.7)	4 (3.6)	3 (2.7)	4.07	1.03	มาก
3. ฉันมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นจาก การเรียนและการทำ แบบฝึกหัดวิชา ภาษาอังกฤษ	49 (44.1)	26 (23.4)	30 (27.0)	3 (2.7)	3 (2.7)	4.03	1.03	มาก
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ ทำให้คนกล้าแสดงออก	47 (42.7)	25 (22.7)	31 (28.2)	4 (3.6)	3 (2.7)	3.99	1.05	มาก
5. ฉันมีทักษะการใช้ภาษา อังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิมหลัง จบบทเรียน	33 (29.7)	36 (32.4)	28 (25.2)	11 (9.9)	3 (2.7)	3.76	1.06	มาก
6. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยใน การประกอบอาชีพใน อนาคต	87 (78.4)	13 (11.7)	11 (9.9)	-	-	4.68	.64	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

(n=111)								
คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย			
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย			
	ที่สุด	ที่สุด	กลาง	ที่สุด	ที่สุด			
7. ฉันมีความสุขเมื่อได้เรียน วิชาภาษาอังกฤษ	50 (45.0)	32 (28.8)	24 (21.6)	5 (4.5)	-	4.18	.825	มาก
8. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ น่าสนใจ	58 (52.3)	29 (26.1)	21 (18.9)	2 (1.8)	1 (.9)	4.27	.89	มาก
9. ฉันเห็นว่าการเรียน ภาษาอังกฤษมีประโยชน์	85 (76.6)	13 (11.7)	13 (11.7)	-	-	4.64	.68	มากที่สุด
คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย			
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย			
	ที่สุด	ที่สุด	กลาง	ที่สุด	ที่สุด			
ด้านเจตคติต่อการเรียน								
10. วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้ว ทำให้เป็นคนทันโลก ทันสมัย	50 (45.0)	22 (19.8)	34 (30.6)	3 (2.7)	2 (1.7)	4.03	1.01	มาก
รวมด้านเจตคติต่อการเรียน						4.21	.91	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.21) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นระดับมากเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ วิชาภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.68) ฉนั้นเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 4.64) ส่วนฉนั้นมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิมหลังจบบทเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.76)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำถาม	เห็นด้วย					(n=111)		ระดับความคิดเห็น
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ								
1. ฉนั้นมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	49 (44.1)	45 (40.5)	17 (15.3)	-	-	4.28	.71	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความเห็น คิดเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
(n=111)								
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้								
ภาษาอังกฤษ								
2. ชั้นใช้ประสบการณ์การ เรียนรู้เดิมในเรื่องต่างๆ มา ช่วยในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	75 (68.2)	30 (27.3)	5 (4.5)	- -	- -	4.63	.57	มาก ที่สุด
3. ชั้นพัฒนาทักษะด้าน ภาษาอังกฤษด้วยการ ฝึกฝนตนเองบ่อย	51 (45.9)	31 (27.9)	26 (23.4)	1 (.9)	2 (1.8)	4.15	.93	มาก
4. ชั้นกล้าที่จะถามคนอื่นใน การใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ ถูกต้องของตน	45 (40.5)	25 (40.5)	12 (10.8)	6 (5.4)	3 (2.7)	4.10	.98	มาก
5. ชั้นนึกถึงภาพสิ่งต่างๆ ที่จะ เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้	52 (46.8)	40 (36.0)	15 (13.5)	2 (1.8)	2 (1.8)	4.24	.88	มาก
6. ชั้นลงมือทำกิจกรรมที่ พัฒนาตนเองด้าน ภาษาอังกฤษโดยไม่ยึดติด กับความคิดเดิม	50 (45.0)	34 (30.6)	21 (18.9)	5 (4.5)	1 (.9)	4.14	.94	มาก
7. ชั้นเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน ประเด็นที่สนใจจนกว่าจะ สำเร็จโดยไม่เลิกไป กลางคัน	31 (27.9)	36 (32.4)	35 (31.5)	8 -	1 -	3.79	.96	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย มาก ที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
(n=111)								
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้								
ภาษาอังกฤษ								
8. ฉันตรวจสอบตนเองว่า “รู้ หรือไม่รู้อะไร” เสมอเพื่อ วางแผนในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้อย่าง ถูกต้อง	29 (26.1)	38 (34.2)	32 (28.8)	7 (6.3)	5 (4.5)	3.71	1.06	มาก
9. ฉันทำกิจกรรมทุกอย่างที่ ต้องการในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจนกว่าจะ สำเร็จ	30 (27.3)	30 (27.3)	38 (34.5)	9 (8.2)	3 (2.7)	3.68	1.04	มาก
10. ฉันสำรวจปัญหาในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ ตนเองสามารถแก้ไขได้	38 (34.2)	42 (37.8)	22 (19.8)	6 (5.4)	3 (2.7)	3.95	1.03	มาก
11. ฉันจัดการกับกับอุปสรรค ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	18 (16.2)	53 (47.7)	30 (27.0)	8 (7.2)	2 (1.8)	3.69	.89	มาก
12. ฉันค้นหาปัญหาในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของตน ด้วยตนเองเพื่อนำมา ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	33 (29.7)	43 (38.7)	27 (24.3)	6 (5.4)	2 (1.8)	3.76	1.06	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

คำถาม	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความเห็น คิดเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
13. ฉันเรียนรู้ภาษาอังกฤษจาก สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว ของฉันตลอดเวลาจากสื่อ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	70 (63.6)	26 (23.6)	13 (11.8)	- (-)	1 (.9)	4.49	.77	มาก
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ								
14. ฉันค้นหาข้อบกพร่องในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของ ตนเองและแก้ไขให้ดีขึ้นอยู่ เสมอ	28 (25.2)	42 (37.8)	35 (31.5)	3 (2.7)	3 (2.7)	3.80	.94	มาก
15. ฉันเปลี่ยนแปลงตนเองจน ใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	32 (28.8)	40 (36.0)	37 (33.3)	- (-)	2 (1.8)	3.90	.88	มาก
รวมด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ						4.03	.90	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับ
ความคิดเห็นเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย = 4.03) เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นระดับมาก กลุ่ม
ตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ฉันใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เดิมในเรื่องต่างๆ มาช่วยในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63) ฉันมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มี

ค่าเฉลี่ยรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = 4.63) ส่วนชั้นทำกิจกรรมทุกอย่างที่ต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนกว่าจะสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.76)

ตาราง 7 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลโดยรวม (Total Effect) จากแบบจำลองสมการปรับแก้ (n= 111)

ตัวแปรตาม	R ²	อิทธิพล	ตัวแปรต้น			
			พฤติกรรม การเรียนรู้ (ENGBEH)	แรงจูงใจใน การเรียนรู้ (MOTIV)	เจตคติต่อ การเรียนรู้ (ATT)	สภาพแวดล้อม การเรียนรู้ (ENVI)
พฤติกรรม การเรียนรู้ ENGBEH	.67	DE	-	.59*(8.37)	.14*(2.02)	.25*(4.13)
		IE	-	-	.32*(5.20)	.27*(4.14)
		TE	-	.59*(8.37)	.46*(6.02)	.52*(6.41)
แรงจูงใจ ในการเรียนรู้ MOTIV	.38	DE	-	-	.55*(6.64)	.15*(1.77)
		IE	-	-	-	.22*(3.76)
		TE	-	-	.55*(6.64)	.36*(4.08)
เจตคติต่อ การเรียนรู้ ATT	.16	DE	-	-	-	.40*(4.56)
		IE	-	-	-	-
		TE	-	-	-	.40*(4.56)

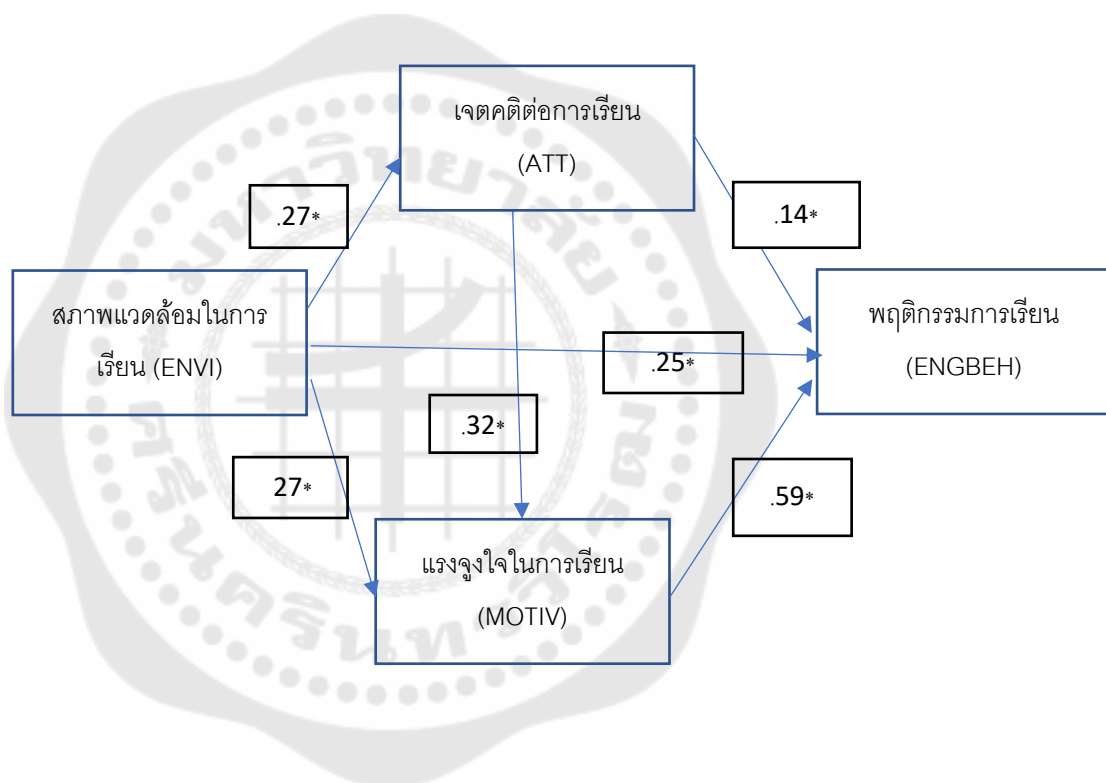
ตารางที่ 7 พบว่า

(1) แรงจูงใจในการเรียนรู้ (MOTIV) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) เจตคติต่อการเรียนรู้ (ATT) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียนรู้ (MOTIV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) กับ เจตคติต่อการเรียน (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) แรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) เจตคติต่อการเรียน (ATT) และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) ได้ร้อยละ 67

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความมุ่งหมายที่สำคัญ คือการศึกษาและวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในประกอบการปรับปรุงการสอบวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ผ่านการยกมาตรฐานภาษาอังกฤษ โดยให้นิสิตมีทักษะการสื่อสาร และมีพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพได้ เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 18 คน ณ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่สอบผ่านสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) จำนวน 770 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ ชาย หญิง คณะที่สังกัด และชั้นปีที่ศึกษา 2) แบบวัดปัจจัยเชิงสาเหตุพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน และ 3) คำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็น รวมตัวแปรที่ศึกษา 3 ตัวแปร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ 2 ลักษณะ คือ สถิติบรรยายข้อมูล เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติสำหรับสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ทดสอบค่าที่ (T-test) และการวิเคราะห์ค่าอิทธิพล (Path Analysis) ตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Theory of path coefficients)

สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ SWU-SET ดังนี้

(1) แรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) เจตคติต่อการเรียน (ATT) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) กับเจตคติต่อการเรียน (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) แรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) เจตคติต่อการเรียน (ATT) และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) ได้ร้อยละ 67

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าการจัดสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตใจที่เหมาะสมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างชัดเจนสอดคล้องกับผลการวิจัยของหรือสอดคล้องกับแนวคิดของเปรื่อง กิจรัตน์ภร (2544: 43-44) อธิบายว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อาชีวศึกษามีความสำคัญเพราะส่งผลต่อแนวคิด เจตคติพฤติกรรม และประสิทธิผลทางการเรียนอันจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสามารถแบ่งประเภทของสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อาชีวศึกษา ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (Physical Environment) เป็นองค์ประกอบที่เห็นได้อย่างชัดเจน เป็นสภาพแวดล้อมทางวัตถุต่างๆ ได้แก่ สภาพห้องเรียนที่ควรมีขนาดเหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก เป็นต้น 2) สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ (Psychological Environment) ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องบรรยากาศอารมณ์ สังคมของบุคคลในชั้นเรียนหนึ่งๆ ได้แก่ ความรู้สึกอบอุ่น มั่นคงเมื่ออยู่ในห้องเรียน ความรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับ มีความสามารถ มีความปรารถนาจะเรียนรู้ โดยมีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น บรรยากาศในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอน หลักสูตรด้านวิชาการ กิจกรรมที่ส่งเสริมสมรรถนะนิสิต การบริหารงานที่ดี เครื่องใช้สาธารณูปโภคมีไว้บริการนิสิต นักศึกษาอย่างพร้อมเพียง รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จัดเป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อนร่วมห้องเรียนดี ต่างมีความเอาใจใส่ในการเรียน บรรยากาศในห้องเรียนก็น่าอยู่ อาจารย์ผู้สอนมีแนวทางการสอนหรือการนำเสนอบทเรียนดี ผู้เรียนก็เกิดแรงใฝ่เรียนรู้ และทำให้รู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอนในห้องเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชานั้น

2. จากผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนพบว่าอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีเกิดจากมีแรงจูงใจจากภายในตัวผู้เรียน ต้องการแสวงหาความรู้ หมั่นทบทวนความรู้ มีการฝึกฝนการใช้ภาษาจากเจ้าของภาษา มีความเอาใจใส่ในสิ่งที่ตัวผู้เรียนสนใจ จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องประกอบกับแรงจูงใจจากภายนอก ก็คือสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเอง เช่น ห้องเรียน ครูผู้สอนที่จะเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง โดยครูจะเป็นผู้ชี้แนะ ให้ความรู้ทักษะต่างๆ ในการเรียนรู้ และตัวผู้เรียนเองก็สามารถฝึกฝนด้วยตัวเองได้ จึงก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนที่มีประสิทธิภาพ และผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ ความตั้งใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สอง จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการหาวิธีการที่จะต้องการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การสอบผ่านของมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่การสอบให้ผ่านเพื่อให้เป็นใบเบิกทางในการเข้าทำงาน หรือการพัฒนาตัวเองให้ไปสู่การทำงานในระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือโอกาสในการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งที่ดีในอนาคตได้ ล้วนแล้วเป็นเหตุจากการใช้แรงจูงใจในการเรียนภาษาให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีนั่นเองสอดคล้องกับผลการวิจัยของหรือสอดคล้องกับแนวคิดของ Masgoret & Gardner (2003) ได้อธิบายว่าการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาช่วยผลักดันให้ผู้เรียนให้มีความพยายามหรือความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่ 2 ผู้เรียนจะเรียนภาษาอย่างตั้งใจและอย่างมีเป้าหมาย อีกทั้งแรงจูงใจในตัวผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนในการแสวงหาพฤติกรรม หรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับวิธีการเรียนภาษาซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจะนำไปสู่การบรรลุผลในการเรียนภาษาที่ 2 ซึ่งต่างกับผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาในระดับต่ำ ทั้งนี้กล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจเรียน ต้องการจะประสบผลสำเร็จในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน ตามที่ Gardner (1985) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาว่าจะช่วยเสริมสร้างการมีทัศนคติที่ดี จะส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน ซึ่งผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ดีนั้น คือ 1) มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษา 2) มีความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามในกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) มีความยินดีที่จะสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งผู้เรียนยังต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จให้ได้

3. จากผลการศึกษาระดับของเจตคติต่อการเรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าการที่นิสิตแสดงพฤติกรรมที่มีความพึงพอใจต่อบางสิ่งหรือคนใดคนหนึ่ง ในด้านบวก หรือการแสดงความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษแสดงว่ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้

นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งเจตคติกับการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน เพราะเมื่อนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จะสามารถเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ หรือวิชานั้นๆ ได้ดีเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยหรือสอดคล้องกับแนวคิดของนงนภัส ชื่นพัฒนพงศ์ (2555) ได้อธิบายว่าเจตคติ คือ ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีที่จะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และ กฤษ ไซติการณ (2545) ยังให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติคือ การประมวลผลร่วมกับความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจจะเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น เจตคติจึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการตั้งใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้งานได้ผลทั้งนี้ เจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิด และการแสดงการกระทำออกมานั่นเอง

4. จากผลการศึกษาระดับของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่าอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่านิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และสื่ออินเทอร์เน็ต รวมไปถึงสื่อจากภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ สิ่งเหล่านี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้เรียนต้องมีพฤติกรรมการเรียนรู้จากตัวผู้เรียนโดยให้ความสนใจ และผู้เรียนจะมีความสนใจใฝ่เรียนรู้จากสื่อมากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้รับความรู้จากสื่อเหล่านั้น และสนุกกับสิ่งที่ได้รับมา นั้นแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองถือว่ามีประสิทธิภาพจากการเรียนรู้ภาษาที่สองจากสื่อต่างๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของหรือสอดคล้องกับแนวคิดของ Costa และ Kallick (2004) ที่ได้เสนอว่าการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่าประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีดังนี้

1. การจัดการตนเอง (Self-managing) หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้นเตือนตนเองให้มีการวางแผนการปฏิบัติ พัฒนากลยุทธ์ในการปฏิบัติ โดยการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ สามารถปรับเปลี่ยนความคิดของตนได้เมื่อรับข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติม รู้จักตั้งปัญหาใหม่ๆ ได้ เปิดรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา และมีความพยายามในการคิดแก้ไข ปัญหาที่แตกต่างออกไปได้

2. การตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring) หมายถึง ความสามารถในการตระหนักถึงความคิดของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองรู้และตนเองไม่รู้ มีความพยายาม ไม่ละทิ้งงานต่างๆ

ไปง่าย ๆ มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองให้มีความชัดเจนและถูกต้อง รวมถึงมีความเข้าใจและยอมรับต่อมุมมองที่แตกต่างของบุคคลอื่น

3. การเปลี่ยนแปลงตนเอง (Self-modifying) หมายถึง ความสามารถในการปรับปรุงตนเองให้มีการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีน้ำหนัก มีการแสดงออกถึงความสนุกในการสร้างสรรค์งานของตนเอง และเป็นบุคคลที่มีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดีขึ้น อยู่ตลอดเวลา ด้วยการสะท้อนตนเอง ประเมิน วิเคราะห์ และสร้างความหมายจากประสบการณ์ที่ได้รับ และนำไปปรับประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ในอนาคตได้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ไม่ได้มีแค่ในห้องเรียน การที่ผู้เรียนพยายามแสวงหากลวิธีเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ตนเองเกิดทักษะ และการฝึกฝนการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในหน้าที่การงาน หรือแม้แต่หาโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ตนเองได้ใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการเรียนรู้นอกห้องเรียน อาจจะมีการเรียนรู้ด้วยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ก็นับว่าเป็นการสื่อให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะก่อนที่นิสิตจะจบการศึกษาเพื่อก้าวไปสู่การประกอบอาชีพ และนับว่าเป็นการสะสมประสบการณ์ให้กับตัวเอง องค์กรหรือหน่วยงานก็พร้อมที่เปิดโอกาสให้กับผู้ที่มีทักษะและความสามารถที่หลากหลาย นั่นเป็นเพราะผู้เรียนมีการนำความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาเป็นตัวเสริมเพื่อเพิ่มสมรรถนะให้กับตนเอง

2. จากผลการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า

(1) แรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นเพราะว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ ความตั้งใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สอง จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการหาวิธีการที่จะต้องการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การสอบผ่านของมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่การสอบให้ผ่านเพื่อให้เป็นใบเบิกทางในการเข้าทำงาน หรือการพัฒนาตนเองให้ไปสู่การทำงานในระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือโอกาสในการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งที่ดีในอนาคตได้ ล้วนแล้วเป็นเหตุจากการใช้แรงจูงใจในการเรียนภาษาให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีนั่นเองสอดคล้องกับแนวคิดของ Masgoret & Gardner (2003) ได้อธิบายว่าการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาช่วยผลักดันให้ผู้เรียนให้มีความพยายามหรือความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่ 2 ผู้เรียนจะเรียนภาษาอย่างตั้งใจและอย่างมีเป้าหมาย อีกทั้งแรงจูงใจในตัวผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนในการเสาะหาพฤติกรรม หรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับวิธีการเรียนภาษาซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจะนำไปสู่การบรรลุผลในการเรียนภาษาที่ 2 ซึ่งต่างกับผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่อการ

เรียนภาษาในระดับต่ำ ทั้งนี้กล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจเรียน ต้องการจะประสบผลสำเร็จในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน ตามที่ Gardner (1985) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาว่าจะช่วยเสริมสร้างการมีทัศนคติที่ดีจะส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน ซึ่งผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ตินั้น คือ 1) มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษา 2) มีความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามในกิจกรรมการเรียนรู้และ 3) มีความยินดีที่จะสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งผู้เรียนยังต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จให้ได้ แรงจูงใจดังกล่าวนี้หมายถึงการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยเช่น เพื่อเป็นใบเบิกทางในการทำงาน หรือเพื่อให้สอบผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยกำหนด แรงจูงใจลักษณะนี้เรียกว่าแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental motivation) ส่วนแรงจูงใจอีกลักษณะหนึ่งหมายถึงการที่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร หรือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเจ้าของภาษาซึ่งเรียกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) Gardner (2001) ยังได้กล่าวเสริมว่าการปรับตัวเชิงบูรณาการของผู้เรียนนั้นเกิดจากความต้องการที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป้าหมายการปรับตัวให้เข้ากับสังคมของภาษาเป้าหมาย รวมถึงความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกเจ้าของภาษา สอดคล้องกับ Gardner and Lambert (1972) ที่ศึกษาพบว่าผู้เรียนภาษาที่ 2 มีความต้องการอยากรู้จักเจ้าของภาษาเป้าหมาย และสนใจที่จะเรียนรู้หรือเข้าใจวิถีชีวิตของประชาชนเจ้าของภาษา ส่วนการปรับตัวเชิงใช้ประโยชน์ของผู้เรียนต่อการเรียนภาษานั้น จุดประสงค์มิใช่เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแต่เกิดจากความต้องการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเรียน เช่น เพื่อให้สอบผ่านตามเกณฑ์ที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยกำหนด หรือใช้เป็นเครื่องมือสร้างความก้าวหน้าในการทำงาน

(2) เจตคติต่อการเรียน (ATT) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นเพราะว่าการที่นิสิตแสดงพฤติกรรมที่มีความพึงพอใจต่อบางสิ่งหรือคนใดคนหนึ่งในด้านบวก หรือการแสดงความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษแสดงว่ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งเจตคติกับการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน เพราะเมื่อนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จะสามารถเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ หรือวิชานั้นๆ ได้ดี

เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Gibson กล่าวไว้ว่า ทักษะคือ เป็นส่วนที่ยึดติดแน่นกับบุคลิกภาพของบุคคลเรา ซึ่งบุคคลเราจะมีทักษะที่เป็นโครงสร้างอยู่แล้ว ทางด้านความรู้สึก ความเชื่อมั่น อันใดอันหนึ่ง โดยที่องค์ประกอบนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบหนึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในอีกองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรม (Behavioral) เป็นองค์ประกอบด้านองค์ความรู้ ความเข้าใจของทักษะ จะหมายถึง แนวโน้มหรือความตั้งใจ (intention) ของคน ที่จะแสดงบางสิ่งบางอย่างหรือที่จะกระทำ (ประพฤติ) บางสิ่งบางอย่างต่อคนใดคนหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางใดทางหนึ่ง เช่น เป็นมิตร ให้ความอบอุ่น ก้าวร้าว เป็นศัตรู เป็นต้น โดยที่ความตั้งใจนี้อาจจะถูกวัดหรือประเมินออกมาได้ จากการพิจารณา ด้านองค์ประกอบของทางด้านพฤติกรรมของทักษะและสอดคล้องกับเจตคติ เมื่อเกิดขึ้นแล้ว อาจจะมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวร และคงทนความจริงใจเด็ดขัณฑ์ที่เรียนรู้ในวัยเด็กอาจจะยังคงอยู่ต่อไปจนชั่วชีวิตเจตคติทางการเมือง ศาสนาและอื่นๆ มักจะมีความคงทนเป็นมาก การแสดง ความรู้สึก หรือการแสดงออกของพฤติกรรมความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เกิดจากประสบการณ์ในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาแสดง พฤติกรรมที่สนองต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในทางใดทางหนึ่งหรือลักษณะใดลักษณะ หนึ่ง และเจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้ ถ้านักศึกษามีเจตคติเชิงบวกก็จะแสดงออกใน ลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย อยากทำ อยากปฏิบัติอยากได้ และอยาก เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หากนักศึกษามีเจตคติเชิงลบ ก็จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่ พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่ต้องการเข้าเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

(3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผล ทางอ้อมผ่านแรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) กับเจตคติต่อการเรียน (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นเพราะว่าการจัดสภาพแวดล้อมทางด้าน กายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตใจที่เหมาะสมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มี ประสิทธิภาพเนื่องจากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ โมเดลสิ่งแวดล้อมทางนิเวศวิทยาของบรอนเฟนเบรนเนอร์ (ทิสนา แชมม มณี 2545: 16-22, อ้างอิงจาก Bronfenbrenner. 1977 ได้อธิบายบริบทด้านการสอนและ การศึกษา 3 ระดับ คือ 1.บริบททางการสอนในระดับไมโคร หรือบริบททางการสอนระดับห้องเรียน 2.บริบททางการสอนระดับเมโซ หรือบริบทการสอนในระดับโรงเรียนที่กว้างขึ้น โดยมีห้องเรียนเป็น

หน่วยหนึ่งของระบบโรงเรียน 3. บริบทการสอนในระดับเอ็กโซ คือบริบทในระดับชุมชน โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยหนึ่งในระบบโรงเรียนและโรงเรียนเป็นหน่วยในระบบชุมชน สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางการสอนในระดับไมโคร ซึ่งเป็นบริบทของการสอนที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนและผู้สอนมากที่สุด ได้แก่ แสง สี อากาศ ขนาดห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน เป็นต้น ซึ่งตามแนวคิดของบรอนเฟนเบรนเนอร์ กล่าวว่าการศึกษาสิ่งใดก็ตามโดยเฉพาะเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตจำเป็นต้องศึกษาหรือมองถึงบริบทสิ่งนั้นด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษา ดังนั้น สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน จึงส่งผลกระทบต่อทิศทางการเรียน

4) แรงจูงใจในการเรียน (MOTIV) เจตคติต่อการเรียน (ATT) และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ENVI) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียน (ENGBEH) ได้ร้อยละ 67 เป็นเพราะว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีเกิดจากมีแรงจูงใจจากภายในตัวผู้เรียน ต้องการแสวงหาความรู้ หมั่นทบทวนความรู้ มีการฝึกฝนการใช้ภาษาจากเจ้าของภาษา มีความเอาใจใส่ในสิ่งที่ตัวผู้เรียนสนใจ จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องประกอบกับแรงจูงใจจากภายนอก ก็คือสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเอง เช่น ห้องเรียน ครูผู้สอนที่จะเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง โดยครูจะเป็นผู้ชี้แนะ ให้ความรู้ทักษะต่างๆ ในการเรียนรู้ และตัวผู้เรียนเองก็สามารถฝึกฝนด้วยตัวเองได้ จึงก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง Vaezi (2008) และ Reimamn (2001) ได้กล่าวย่ำว่าแรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาการเรียนภาษาให้บรรลุผลสำเร็จ โดยนิสิตที่มีการแสดงออกทางความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ความรู้ ต่อบุคคลใดสถานการณ์หนึ่ง หรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่อาจจะประเมินไปในทางที่ยอมรับได้และไม่อาจยอมรับได้ กล่าวคือบุคคลใดที่มีเจตคติที่ดีจะทำให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือการเรียนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับแนวความคิดของนงนภัส ชื่นพัฒนพงศ์ (2555) ได้อธิบายว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และกฤษ ไซติการณ (2545) ยังให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติคือ การประมวลผลร่วมกับความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจจะเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น เจตคติจึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการจูงใจ

บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้การทำงานได้ผลทั้งนี้ เจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั้นเอง โดยจะต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตใจที่เหมาะสมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างชัดเจน จึงสามารถร่วมกันทำน่ายพฤติกรรมกรเรียนที่ส่งผลให้นิสิตสอบผ่านได้ร้อยละ 67

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนิสิตเพิ่มขึ้นโดยมีการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนเพื่อให้นิสิตเกิดเจตคติในการเรียน และเพิ่มประสิทธิภาพพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

2. การพัฒนานิสิตให้มีแรงจูงใจในการเรียน และเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี ด้วยการส่งเสริมให้มีการอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับนิสิตมีพฤติกรรมกรเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะช่วยให้นิสิตสามารถสอบผ่านสมิทธิภาพทางภาษาได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เช่น การสนับสนุนของครอบครัว การไปเป็นนิสิตแลกเปลี่ยนต่างประเทศ

2. ควรทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการสอบการกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

- Astin, A. W. (1968). *The college environment*. Washinton, DC: American Council on Education.
- Assavanadda, A. & Tangkiengsirisin, S. (2018). Motivation towards Learning English of Thai Political Science Undergraduate Students: A Survey Study. *The New English Teacher*, 12(2), 76-90.
- Benson, Phil. (2011). *Teaching and researching autonomy in Language Learning*. Harlow: Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill.
- Broussard, S.C., & Garrison, M.E.B. (2004). *The relationship between classroom motivation academic achievement in elementary school-aged children*. *Family and Consumer Science Research Journal*, 33(2), 106-120
- Costa, A. L., & Kallick, B. (2004). *Assessment strategies for self-directed learning*. Thousar Oaks, CA: Corwin.
- Cambridge Dictionary. 2020. "Attitude". Retrived from <https://dictionary.cambridge.org/>
- Dornyei, Z. & Csizer, K. 2002. "Some dynamics of language attitudes and motivatic Results of a longitudinal national survey". *Applied Linguistics*; 23, 421-462.
- Ellis, R. 1994. *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Finocchiaro and Brumfit. (1989). *The functional-National Approach from theory to practice*. New York, Oxford University
- Gagne, R., Briggs, L., and Wager, W. (1992). *Principles of Instructional Design*. New York: Holt, Rinehart, and Winston.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hil Book.
- Gardner, R.C. (1975). *Social psychology and Second language learning: The roles of attitudes and motiation*. London: Edward Arnold.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. and Anderson, R.E. (2010) *Multivariate Data Analysis*.

7th Edition, Pearson, New York.

Jaruee Saetae. (2010). *A survey on opinions of Thai employees in the multinational companies in Bangkok concerning ability to use English for work and working with foreigners*. Unpublished Master's research paper, Thammasart University, Language institute, English for Careers.

Dangthongdee, G. (2017). *The Education of Thailand 4.0*. Vocational Education Central Region Journal.

Little, John. (2006). *Autonomy and autonomous learners*. In Byram (ed.), 69-72.

Kim, J.; & Kohout, F.j. (1975). Multiple Regression Analysis: Subprogram Regression. In SPSS : Statistical Package for the Social Sciences. New York: McGraw-Hill.

Miller, G. A. (1951). *Language and communication*. New York: McGraw-Hill.

Masgoret, A.M.& Gardner, R.C.(2003). *Attitude, Motivation, and Second Language Learning: A Meta-Analysis of Studies Conducted By Gardner and Associates*. *Language Learning*.53:1,123-163

Montano, D. E. & Kasprzyk, D. 2008. "Theory of reasoned action, theory of planned behavior, and the integrated behavioral model". In K. Glanz, B. Rimer & K. Viswanath (Eds.), *Health behavior and health education: Theory, research, and practice*. San Francisco, CA: Josser-Bass, 67-96

Nunan, David. (1997). *Does learner strategy learning make a difference? Leguas Modernas*, 24,123-142.

Ning, Y. (2015). *Motivation towards English language learning of students in a secondary school in Thailand*. Master's Thesis in Teaching English as a Global Language. Burapha University

Pandam Somporn. (2020). *Strategies to develop foreign language skills for industrial trade students, under the Office of the Vocational Education Commission*. *Baddhana Journal (Vol.7 No.1 January-June 2020)*, 207-218.

Rujichom Kanjanaporn. (2018). *English Communication Life Skills of Thailand People in the 21th Century*. *Journal of Arts Management, Vol. 2 No. 3 (2018): September – December* 199-210.

- Orathai Sriring. (2005). *Cross cultural problems faced by Thais who deal with Western colleagues. Unpublished Master's research paper*, Thammasart University, Language institute, English for Careers.
- O'Malley, J. Michael, and Chamot, Anna Uhl. (1990). *Learning Strategies in Second Language Aquisition*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Oxford,R. (1990). *Language Learning Strategies : What Every Teacher Should Know*. Rowley, Mass. : Newbury House.
- Oranpattanachai, P. (2013). Motivation and English Language Achievement of Thai Undergraduate Students, *LEARN Journal*, 6(1), 26-48.
- Pacharin Sintipong. (1978). *Oral communication problems of Thai and foreign employees in Benchmark Electronics (Thailand) Public Co., Ltd*. Unpublished Master's research paper, Thammasart University, Language institute, English for Careers.
- Pedhazur, Elazar J. (1982). Multiple regression in behavioral research . In *Covers Path Analysis*, Widely, Chapter 15. pp. 577-635 . 2 nd ed. New York: Holt.
- Schunk, D. H. (2013). Social cognitive theory and self-regulated learning. In *Self-regulated learning and academic achievement* (pp. 119-144). Routledge.
- Valette Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing, A Handbook 1*. New York Harcourt Brace.
- Vaexi ,Z.(2008). *Language Learning Motivation among Iranian undergraduate students*. *World Applied Science Journal*, 5(1), 54-61
- Widdowson H.G. (1989). *Knowledge of language and ability for use. Applied linguistics*, 10(2), 128-137
- Wu, M. M. F. 2008. "Language learning strategy use of Chinese EFL learner of Hong Kong findings from a qualitative study". *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 5(1): 68-83
- Wright, S. (1934). The method of path coefficients. In *Annals of Mathematical Statistics*. V.5: 161-215
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม.ประกาศการยกระดับมาตรฐาน

ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564 จาก

<https://www.mhesi.go.th/index.php/aboutus/vision-mission.html>

กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม, (2566). *กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566 – 2570*. สืบค้นเมื่อ 21 กค.

2566.จาก: <https://www.mhesi.go.th/index.php/all-media/video/8311-2566-2570.html>

กาญจนา จันทะดวง. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โครงการตำราวิชาการ ราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ.สถาบันราชภัฏสงขลา.*

กฤษา บุญวัฒน์. (2541). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเตรียมทหาร. คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*

กมลรัตน์ จรัสศรีมี.(2525).*ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา : วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*

กิตติพงษ์ เกตุ. (2557). *สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้*. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2562, จาก <https://kittiponget22ru.wordpress.com/>

ขวัญฤทัย เชิดชู. (2545). *การศึกษากลวิธีสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษสถาบันเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาการ สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร*

ฉวีวรรณ มาลี. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียนและสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองบางประการกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่ปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*

จิตติพร ไชยรินคำ. (2549). *การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความวิตกกังวลของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*

จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต. (2553). *ความสำคัญของภาษาอังกฤษ*. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2562,

จาก <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangkvs>

- เจียนชานาจ เตือนใจ และคงกล้า อูราชนก. (2019). *Factors affecting English language learning achievement of lower secondary school students Under the Office of Secondary Educational Service Area 8*.วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 (2019): มกราคม - มิถุนายน 2697-4843 ,1685-4063
- ไทยทองแสง ภาค. (2018). *แนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต*. Journal of Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University.
- ทรงศรี กันทะ. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนแบบสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต2 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา*. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย.
- นิลบล รูปหมอก. (2561). *การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสุพรรณบุรี: การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัด*.วิทยานิพนธ์. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ปิยพงษ์ พรหมนที. (2558). *การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3*. ปริญญาโท (กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.
- ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล. (2559). *ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษส่งผลต่อกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตจังหวัดปทุมธานี*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน (น. 859-563). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา
- พรประเสริฐ ภูมิ, และ พรประเสริฐ อมรรัตน์. (2018). *THE STUDY OF COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT AND ATTITUDE BY BASIC VOCABULARIES OF PARETO'S CONCEPT*. Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University.
- วิภาณี เพ็ชรมา. (2559). *กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3*

ในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน.วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.

วรรณีย์ แกมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รสรินทร์ ปิ่นแก้ว. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาใน
เขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ปรินญาณินพนธ์ (กศ.ม.
(การบริหารและการจัดการการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ราชกิจจานุเบกษา. (2558) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ
ปริญญาตรี พ.ศ.2558 เล่มที่ 132 ตอนพิเศษ 295ง.กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ราชกิจจานุเบกษา. (2565) ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2565 เล่มที่ 139 ตอนพิเศษ 212ง.กรุงเทพฯ:
ม.ป.พ.

ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ. (2543).เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ:

เลาะเด กุสุมา. (2021). การพัฒนาความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอน
สตรัคติวิสต์ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถ
ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน. Vol 22, No 1 (2564): ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม -
มิถุนายน 2564.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579): กรุงเทพฯ :
สำนักงาน.

สุวรรณมณี Siwaporn Suvarnamani ศิวพร. (2017). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษธุรกิจ ของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐาน ใน
ระดับมหาวิทยาลัย. Silpakorn University Journal, Volume 37, Number 2 (May-
August), 2017 ,289-308

สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชนิดลีสรี ศุภพมลิ. (2545). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นใน

- ตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ณภัทร วุฒิวงศา. (2557). กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาภาษาอังกฤษ. วารสารนักบริหาร
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ณัฐชธรณ์ กาญจนศิลา. (2555). แนวทางการพัฒนาบุคลากรในงานโรงแรม: กรณีศึกษาโรงแรม
ระดับ 3 ดาว ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
โรงแรมและท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ทิยาพร ศิลปี. (2559). ปัญหาและอุปสรรคด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงาน
ของวิศวกร: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจก่อสร้างแห่งหนึ่ง. สารนิพนธ์
หลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นวรรตน์ ศิริธรรวัฒน์. (2550). การพัฒนาบทเรียนรายวิชาการพูดเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการ
เรียนรู้แบบโครงการเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต มหาวิท
าลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี. สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (สหวิชา)
คณะศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิตยา สงวนงาม. (2553). การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ตามแนวคิดการเน้นการ
ปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี. สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษา
นานาชาติ (สหวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปะศาสตร์
- นงลักษณ์ วิรัชชัย, (2536:71-85) *ลิสเรล (LISRELX) การวิเคราะห์อิทธิพล* วารสารพฤติกรรมศาสตร์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 สิงหาคม 2537
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2537). ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการ
วิจัยทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2542). โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรรุ่ง อยู่เจริญ. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา
ของครูสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาามหาบัณฑิต กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บุญลักษณ์ ตำนานจิตร. (2552). การศึกษาเจตคติของนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อ
รายวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.
- บุญครอง ดารุณี. (2018). วิเคราะห์แนวทางการจัดการศึกษาไทยกับการขับเคลื่อนการศึกษาสู่ยุค
ไทยแลนด์ 4.0. Walailak Abode of Culture Journal.
- บุญเรือง ศรีहरรัฐ. (2554). การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. (2541). การรับรู้อัตสมรรถนะ ความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญา
ตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิน นิลบวร. (2550). ปัจจัยที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาตามความเห็นของครูวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกระบี่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. (2540). องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2563). ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อวันที่ 15
ธันวาคม 2563, จาก <https://www.swu.ac.th/history.php>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิชย์
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554; สมโภชน์ เขี่ยมสุภาษิต 2556

- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566, จาก
https://www.orst.go.th/iwfm_splash.asp
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2539: 1-4) *เทคนิคการสอน*. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ษากุล สิ้นไชย. (2555). เอกสารประกอบการบรรยาย วิชาจิตวิทยาทั่วไป. สถาบันวิจัย
 ประชากร และสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กอพิสิทธิ์: ประสานการพิมพ์.
 สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2527). ทฤษฎีการวัดและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนัก
 ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุดาลักษณ์ เข้มพรมมา. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มบูรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
 ศษ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น. (2560). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
 ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
 วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น. (2560). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
 ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
 วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2543). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
 ปริญญาตรีที่มีผลเรียนต่ำกว่าเกณฑ์. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตร์
 มหบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. (2531). *เอกสารประกอบการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ*
โรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์
- วิมลรัตน์ จตุรานนท์ และนลินี บำเรอราช (2559). *ผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียนวิชา การ*
สื่อสารด้านทักษะการพูดโดยการแสดงละครของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจําปาศักดิ์ Journal of Education Vol.27 No.1 January -
 April 2016 หน้า 74-88
- ศรีวิไลย์ ดอกจันทร์. (2527). “นโยบายการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยไทย : ESP และหรือ
 EGP,” *ศึกษาศาสตร์สาร*. 12(1-4) : 101-102
- ศุภิกา นิวัติชัย (2561). *ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราช*

ภัญญูเกิด วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม
2561 หน้า 138-170

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ความสำเริง (ราชบัณฑิตยสถาน : 1171)

พิชามญช์ บุญสิทธิ์ (2562). พัฒนาการด้านการริเริ่มพัฒนาความมั่งคั่งแห่งตน ภาวะผู้นำใน
ตนเอง และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองของนิสิตนักศึกษาเพื่อการ
เคลื่อนย้าย แรงงานเสรี ในกลุ่มประเทศอาเซียน. ปรินซ์นิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุชะฎี
บัณฑิต สาขาวิชาการ ศึกษาศาสตร์ประยุกต์ (วท.ม./ปร.ด.) สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ.

อรรวรรณ เจ็จจันทร์. (2536). ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแนวความคิดในการสร้างครอบครัว. วิทยาลัยเทคนิค
สมุทรปราการ.

อริยา คูหา และ บัญญัติ ยงยวน. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. รายงานวิจัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

อัจฉรา สุขารมณ และ อรพินทร์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อารีรัตน์ พานิชย์. (2552). ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องาน
อาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

อาทิตย์ อินตะแก้ว. (2560) การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
ระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสาน
วิธีการ ปรินซ์นิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุชะฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ

อุทุมพร จามรมาน. (2535). *หลักสูตรวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. เอกสารการสอนชุดการพัฒนาแบบ
วัด
อาคม วัดไธสง. (2547). *หน้าที่ผู้นำในการบริหารการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: มหาวิทยาลัย
ทักษิณ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 8221 /2564
เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

เพื่อให้การทำปริญญาโทดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 10189/2563 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติภาระแทนอธิการบดี

แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ดังนี้

อ.ดร.วรสรณี	เนตรทิพย์	เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผศ.ดร.จตุพล	ยงศรี	เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

โดยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมดูแลการทำปริญญาโท นางสาวยุภาวดี โฉษา นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัว 62199130002 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 25 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564 เป็นต้นไปจนนิสิตสำเร็จการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ 1 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2564

ศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติภาระแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาสอบ/เค้าโครงปริญญาโท

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ 8636 /2564

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์

เพื่อให้การทำปริญญานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ 10189/2563 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติการแทนอธิการบดี แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนางสาวยุภาวดี โคษา รหัสประจำตัว 62199130002 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา ดังนี้

1. ผศ.ดร.จักรกฤษณ์	โปณะทอง	ประธาน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/กรรมการบริหารหลักสูตร)
2. อ.ดร.วรสรณ์	เนตรทิพย์	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. ผศ.ดร.จตุพล	ยงศรี	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)
4. ผศ.ดร.อรอุมา	เจริญสุข	กรรมการ (อาจารย์ประจำหลักสูตร/กรรมการบริหารหลักสูตร)
5. ผศ.ดร.กาญจนา	ภัทราวินันต์	กรรมการและเลขานุการ (อาจารย์ประจำหลักสูตร)

กำหนดพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์วันที่ 21 พฤศจิกายน 2564 เวลา 13.00-14.30 น. สอบระบบออนไลน์ คณะกรรมการมีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการเสนอเค้าโครงปริญญานิพนธ์ โดยประเมิน ความสำคัญและ ที่มาของการทำวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ความเหมาะสมของกระบวนการทำวิจัย ความเป็นไป ได้ของการทำวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอ และตอบคำถาม
2. ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 สรุปผลการพิจารณาตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อม ส่งรายงานผลการพิจารณาฯ (บว.412)และเค้าโครงปริญญานิพนธ์ที่ได้รับการแก้ไขตามคำแนะนำของ กรรมการ (ถ้ามี) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 20 วันทำการหลังสอบ
3. ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) และ ควบคุมการจัดทำรูปเค้าโครงปริญญานิพนธ์ให้เป็นไปตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 เป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นหน้าที่ของกรรมการ เมื่อคณะบัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติหัวข้อปริญญานิพนธ์โดยนิติตจะต้องส่งเค้าโครงฯ เข้าระบบ i-Thesis และนำผลสอบ บว.412 พร้อมพิมพ์หน้าปก ปริญญานิพนธ์ที่มีบาร์โค้ดมายื่นส่งภายในวันที่ 21 ธันวาคม 2564 (20 วันทำการ) และขอเลื่อนส่งได้ไม่เกิน วันที่ 10 มกราคม 2565 (วันสุดท้ายที่อาจารย์คณะต้องส่ง “ผลการสอบภาค 1/2564” ถึงบัณฑิตวิทยาลัย) หากไม่ส่งใน ระยะเวลาที่กำหนด บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าผลการสอบครั้งนี้ “ไม่ผ่าน”

สั่ง ณ วันที่ 9 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2564

ศาสตราจารย์ ดร.

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะเป็นข้อมูลสำหรับ ผู้บริหารและอาจารย์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอบสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ 1.สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 2.แรงจูงใจในการเรียน

3.เจตคติต่อการเรียน 4. พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามรูปแบบของลิเคิร์ท และในส่วนท้ายของข้อคำถาม แต่ละด้านเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามสภาพความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของท่านและโปรดตอบข้อคำถามทุกข้อ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อกาวิจัยนี้

นางสาวยุภาวดี โคษา

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. คณะที่ศึกษา

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะวิทยาศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

คณะเศรษฐศาสตร์

คณะเทคโนโลยีนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ฯ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมฯ

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

คณะพยาบาลศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์

คณะเภสัชศาสตร์

คณะทันตแพทยศาสตร์

คณะกายภาพบำบัด

คณะพลศึกษา

3. ชั้นปีที่

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3

ชั้นปีที่ 4

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ใน
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างทางขวามือ ที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุดได้แก่

คะแนน 5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้						
ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันสามารถค้นหาหนังสือ หรือเอกสารได้ง่าย					
2	ห้องสมุดมีหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ฉันสนใจ และต้องการเรียนรู้อย่างเพียงพอ					
3	บริเวณที่ฉันใช้อ่านหนังสือมีบรรยากาศที่เหมาะสมในการเรียนรู้					
4	เพื่อนของฉันสอนให้ฉันใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
5	เพื่อนของฉันช่วยเหลือเสมอ เมื่อฉันมีปัญหาในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ					
6	เพื่อนในกลุ่มและฉันมีความสนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คล้ายกัน					
7	เพื่อนในกลุ่มใช้เวลาว่างในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่าน อินเทอร์เน็ต ซึ่งกระตุ้นความสนใจของฉันได้เป็นอย่างดี					
1.2 แรงจูงใจในการเรียน						

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันชอบศึกษาสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่ซ้ำเดิมในการเรียนรู้อยู่เสมอ					
2	ฉันต้องการค้นหาความรู้ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้เดิมตลอดเวลา					
3	ฉันกระหายใคร่รู้ทุกสิ่งอย่างที่พบเห็นเป็นอย่างมาก					
ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	ฉันรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่ตนเองสนใจ					
5	ฉันรู้สึกมีความสุขและมีกำลังใจจากการตั้งใจเรียนรู้ของฉัน					
6	ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เรียนรู้เรื่องราวตื่นเต้นต่างๆ อย่างใจจดใจจ่อ					
7	ฉันชอบเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจแม้เป็นเรื่องที่ฉันไม่เคยรู้มาก่อน					
8	ฉันต้องการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ทำให้ฉันเพลิดเพลิน					
9	ฉันพอใจที่เรียนรู้สิ่งที่ตนเองสนใจเป็นเวลานานๆ โดยไม่เบื่อ					
10	ฉันรักที่จะรับผิดชอบเรื่องต่างๆ ในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่าพึ่งพาผู้อื่น					
11	ฉันต้องการใช้ความสามารถของตนในการเรียนรู้จนประสบความสำเร็จ					
12	ฉันแสวงหากิจกรรมต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถของฉัน					
13	ฉันปรารถนาที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองอยู่ตลอด					
14	ฉันปรารถนาที่จะปรับปรุงความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น					
15	ฉันมุ่งมั่นที่จะจัดการเรียนรู้ของตนเองได้สำเร็จตามต้องการ					
16	ฉันใช้พลังของตนเองเพื่อผลักดันการเรียนรู้จนถึงเส้นชัยที่วางไว้ได้					
17	ฉันมุ่งมั่นในการเรียนรู้เพราะความปรารถนาของตนมากกว่าความคาดหวังที่จะได้รับคำยกย่องหรือการได้รับคะแนน					
1.3 เจตคติต่อการเรียน						
1	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาคนให้เข้าสังคมโลกได้ง่าย					
2	วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					

3	ฉันมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นจากการเรียนและการทำแบบฝึกหัด วิชาภาษาอังกฤษ					
4	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้คนกล้าแสดงออก					
5	ฉันมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิมหลังจบบทเรียน					
6	ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคต					
7	ฉันมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
8	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
9	ฉันเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์					
10	วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วทำให้เป็นคนทันโลกทันสมัย					

1.4 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
2	ฉันใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เดิมในเรื่องต่างๆ มาช่วยในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
3	ฉันพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษด้วยการฝึกฝนตนเอง บ่อยๆ					
4	ฉันกล้าที่จะถามคนอื่นในการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องของ ตน					
5	ฉันนึกถึงภาพสิ่งต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้มากมาย					
6	ฉันลงมือทำกิจกรรมที่พัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษโดย ไม่ยึดติดกับความคิดเดิม					
7	ฉันเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเด็นที่ฉันสนใจจนกว่าจะสำเร็จ โดยไม่เลิกไปกลางคัน					
8	ฉันตรวจสอบตนเองว่า “รู้ หรือไม่รู้ อะไร” เสมอเพื่อวางแผน ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง					
9	ฉันทำกิจกรรมทุกอย่างที่ต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จนกว่าจะสำเร็จ					
10	ฉันสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ตนเองสามารถ แก้ไขได้					
11	ฉันจัดการกับอุปสรรคทุกอย่างที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ					

12	ฉันค้นหาปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ ตนด้วยตนเอง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น					
13	ฉันเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวของฉัน ตลอดเวลาจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์					
14	ฉันค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ ตนเอง และแก้ไขให้ดีขึ้นอยู่เสมอ					
15	ฉันเปลี่ยนแปลงตนเองจนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับ ผู้คนอื่นได้เป็นอย่างดี					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
หนังสือเชิญและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/1255

วันที่ 8 พฤษภาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวยุภาวดี โคษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การศึกษาแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”. โดยมี อาจารย์ ดร.วรรณ เนตรทิพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมษย์ หนกหลัง เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง “การศึกษาแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ โทร. 092 748 5665

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวยุภาวดี โคษา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/1143

วันที่ 21 เมษายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมการเรียนรู้อ

เนื่องด้วย นางสาวยุภาวดี โคษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การศึกษาแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงคร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ธรรมนุญ สะเทือนไพโร เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง “การศึกษาแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 092 748 5665

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวยุภาวดี โคษา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/1143

วันที่ 21 เมษายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวยุภาวดี โคษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การศึกษาแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงคร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญอาจารย์ ดร.อาภาพรชัย เรืองกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อ เรื่อง “การศึกษาแนวทางที่ส่งผลต่อการสอบสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (SWU-SET) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 092 748 5665

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวยุภาวดี โคษา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

คำอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

อำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน SWU-SET ในระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	.957	26	.957
2	.958	27	.957
3	.958	28	.957
4	.958	29	.957
5	.958	30	.957
6	.958	31	.957
7	.958	32	.957
8	.957	33	.957
9	.957	34	.958
10	.957	35	.957
11	.957	36	.958
12	.957	37	.957
13	.957	38	.957
14	.957	39	.957
15	.957	40	.957
16	.957	41	.957
17	.958	42	.957
18	.957	43	.957
19	.956	44	.957
20	.957	45	.957
21	.957	46	.957
22	.956	47	.958
23	.956	48	.957
24	.957	49	.956
25	.957		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .958

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สภาพแวดล้อมในการเรียน					
1.ฉันสามารถค้นหาหนังสือ หรือเอกสารได้ง่าย	1	1	1	3	1
2.ห้องสมุดมีหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ฉันสนใจ และต้องการเรียนรู้อย่างเพียงพอ	1	1	1	3	1
3. บริเวณที่ฉันใช้อ่านหนังสือมีบรรยากาศที่เหมาะสมในการ เรียนรู้	1	1	1	3	1
4. เพื่อนของฉันสอนให้ฉันใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
5. เพื่อนของฉันช่วยเหลือเสมอ เมื่อฉันมีปัญหาในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
6. เพื่อนในกลุ่มและฉันมีความสนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คล้ายกัน	1	1	1	3	1
7. เพื่อนในกลุ่มใช้เวลาว่างในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่าน อินเทอร์เน็ต ซึ่งกระตุ้นความสนใจของฉันได้เป็นอย่างดี	1	1	1	3	1
แรงจูงใจในการเรียน					
1.ฉันชอบศึกษาสิ่งแปลกใหม่ที่ท้าทายในการเรียนรู้ อยู่ เสมอ	1	1	1	3	1
2.ฉันต้องการค้นหาความรู้ใหม่ที่แตกต่างจากความรู้ใหม่ที่ แตกต่างจากความรู้เดิมตลอดเวลา	1	1	1	3	1
3.ฉันกระหายใคร่รู้ทุกสิ่งอย่างที่พบเห็นเป็นอย่าง	1	1	1	3	1
4.ฉันรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่ตนเองสนใจ	1	1	1	3	1
5.ฉันรู้สึกมีความสุขและมีกำลังใจจากการตั้งใจเรียนรู้ของ ฉัน	1	1	1	3	1
6.ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เรียนรู้เรื่องราวตื่นเต้นต่างๆ อย่างใจจดใจ จ่อ	1	1	1	3	1
7.ฉันชอบเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจแม้เป็นเรื่องที่ฉันไม่ เคยรู้จักก่อน	1	1	1	3	1
8.ฉันต้องการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆที่ทำให้ฉันเพลิดเพลิน	1	1	1	3	1
9.ฉันพอใจที่เรียนรู้สิ่งที่ตนเองสนใจเป็นเวลานานๆ โดยไม่ เบื่อ	1	1	1	3	1
10.ฉันรักที่จะรับผิดชอบเรื่องต่างๆ ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง กว่าพึ่งพาผู้อื่น	1	1	1	3	1
11. ฉันต้องการใช้ความสามารถของตนในการเรียนรู้จน ประสบความสำเร็จ	1	1	1	3	1

12. ฉันแสวงหากิจกรรมต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของฉัน	1	1	1	3	1
ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
13. ฉันปรารถนาที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองอยู่ตลอด	1	1	1	3	1
14. ฉันปรารถนาที่จะปรับปรุงความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น	1	1	1	3	1
15. ฉันมุ่งมั่นที่จะจัดการเรียนรู้ของตนเองได้สำเร็จตามต้องการ	1	1	1	3	1
16. ฉันใช้พลังของตนเองเพื่อผลักดันการเรียนรู้จนถึงเส้นชัยที่วางไว้ได้	1	1	1	3	1
17. ฉันมุ่งมั่นในการเรียนรู้เพราะความปรารถนาของตนกว่าความคาดหวังที่จะได้รับคำยกย่องหรือการได้รับคะแนน	1	1	1	3	1
เจตคติต่อการเรียน					
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาคนให้เข้าสังคมโลกได้ง่าย	1	1	1	3	1
2. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	1	1	1	3	1
3. ฉันมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นจากการเรียนและการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้คนกล้าแสดงออก	1	1	1	3	1
5. ฉันมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิมหลังจบบทเรียน	1	1	1	3	1
6. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคต	1	1	1	3	1
7. ฉันมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
8. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	1	1	1	3	1
9. ฉันเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์	1	1	1	3	1
10. วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วทำให้เป็นคนทันโลกทันสมัย	1	1	1	3	1
พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
1. ฉันมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
2. ฉันใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เดิมในเรื่องต่างๆ มาช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
3. ฉันพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษด้วยการฝึกฝนตนเองบ่อย	1	1	1	3	1
4. ฉันกล้าที่จะถามคนอื่นในการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องของตน	1	1	1	3	1
5. ฉันนึกถึงภาพสิ่งต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ภาษาอังกฤษได้					
6.ฉันลงมือทำกิจกรรมที่พัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษโดยไม่ยึดติดกับความคิดเดิม	1	1	1	3	1
7.ฉันเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเด็นสนใจจนกว่าจะสำเร็จโดยไม่เลิกไปกลางคัน	1	1	1	3	1
ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
8.ฉันตรวจสอบตนเองว่า “รู้” หรือ “ไม่รู้” อะไร” เสมอเพื่อวางแผนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	3	1
9.ฉันทำกิจกรรมทุกอย่างที่ต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนกว่าจะสำเร็จ	1	1	1	3	1
10.ฉันสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ตนเองสามารถแก้ไขได้	1	1	1	3	1
11.ฉันจัดการกับกับอุปสรรคทุกอย่างที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
12. ฉันค้นหาปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	1	1	1	3	1
13.ฉันเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวของฉันตลอดเวลาจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	1	1	1	3	1
14. ฉันค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองและแก้ไขให้ดีขึ้นอยู่เสมอ	1	1	1	3	1
15. ฉันเปลี่ยนแปลงตนเองจนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ช

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 5365/2566
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท

เพื่อให้การทำปริญญาโทดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 10189/2563 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติการแทนอธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท (สอบปากเปล่า) ของ นางสาวยุภาวดี โคษา รหัสประจำตัว 62199130002 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา ดังนี้

1. รศ.ดร.ทรงวิทย์	เจริญกิจจนลาภ	ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย)
2. อ.ดร.วรธรรม	เนตรทิพย์	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. ผศ.ดร.จตุพล	ยงศร	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)
4. ผศ.ดร.จักรกฤษณ์	โปณะทอง	กรรมการ (กรรมการบริหารหลักสูตร)

กำหนดวันสอบปริญญาโทวันที่ 22 มิถุนายน 2566 เวลา 10.30 – 12.30 น. สอบแบบระบบออนไลน์ คณะกรรมการสอบปริญญาโทมีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการทำปริญญาโท โดยประเมินคุณภาพปริญญาโทประกอบด้วยเนื้อหา กระบวนการวิจัย จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ความรู้ความเข้าใจในการทำปริญญาโท รวมถึงการเขียน การตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือการใช้ประโยชน์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
2. ประธานกรรมการฯ ทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 และกำกับให้นิสิตสรุปข้อเสนอนะ/ข้อแก้ไขของคณะกรรมการสอบฯ
3. ประธานกรรมการฯ และกรรมการฯ ติดตามการแก้ไขปริญญาโทตามคำแนะนำของกรรมการสอบฯ และควบคุมการจัดทำปริญญาโทฉบับสมบูรณ์ให้เป็นไปตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด
4. ให้คะแนนสอบปริญญาโทตามแบบฟอร์มที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด โดยให้ประธานกรรมการฯ เป็นผู้รวบรวมตรวจสอบความถูกต้องของคะแนนและลงนามรับรอง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นหน้าที่กรรมการฯ เมื่อคณะที่บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเล่มปริญญาโท โดยมอบหมายประธานกรรมการฯ จะต้องแจ้งให้นิสิตทราบ ดังนี้ " นิสิตจะต้องส่งเล่มปริญญาโทฉบับสมบูรณ์เข้าระบบ i-Thesis และได้รับการอนุมัติเรียบร้อยตามขั้นตอนของบัณฑิตวิทยาลัย โดยให้ดำเนินการนำส่งเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเล่มปริญญาโทฉบับสมบูรณ์ ดังรายละเอียดใน e-service บนเว็บไซต์บัณฑิตวิทยาลัยพร้อมบว.432 ภายในวันที่ 8 สิงหาคม 2566 (30 วันทำการ) ทั้งนี้หากนิสิตประสงค์จะขยายเวลาการส่งเล่มปริญญาโท 15 วันทำการ นิสิตจะต้องยื่น บว.100/3 ก่อนวันสุดท้ายของการส่งเอกสาร (8 สิงหาคม 2566) (นิสิตประสงค์จะสำเร็จการศึกษาภาคเรียนที่ 3/2565 วันสุดท้ายการส่งเล่มฉบับสมบูรณ์วันที่ 21 กรกฎาคม 2566) หากผลการสอบ "ผ่าน" แต่ นิสิตไม่ส่งในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าผลการสอบครั้งนี้ไม่ชนะ " และเมื่อแจ้งนิตแล้วให้นิสิตลงนามรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

สั่ง ณ วันที่ 20 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้เขียน

